

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 9ης Ιουλίου 2009*

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις T-246/08 και T-332/08,

Melli Bank plc, με έδρα το Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη αρχικώς από τους R. Gordon, QC, J. Stratford και M. Hoskins, barristers, R. Gwynne και T. Din, solicitors, στη συνέχεια από τους D. Anderson, QC, M. Hoskins, S. Gadhia, D. Murray και M. Din, solicitors,

προσφεύγουσα,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενου από τον M. Bishop και την E. Finnegan,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

υποστηριζόμενου από

τη **Γαλλική Δημοκρατία**, εκπροσωπούμενη από τον G. De Bergues, την E. Belliard και τον L. Butel,

από

το **Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας**, εκπροσωπούμενο από τη V. Jackson, επικουρούμενη από την S. Lee, barrister,

και από

την **Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων**, εκπροσωπούμενη από την S. Boelaert και τον P. Aalto,

παρεμβαίνοντες,

με αντικείμενο, στις υποθέσεις Τ-246/08 και Τ-332/08, ακύρωση του σημείου 4 του πίνακα Β του παραρτήματος της αποφάσεως 2008/475/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουνίου 2008, περί εφαρμογής του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 163, σ. 29) όσον αφορά τη Melli Bank, και, στην υπόθεση Τ-332/08, ενδεχομένως, κήρυξη ως ανεφάρμοστου του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 του Συμβουλίου, της 19ης Απριλίου 2007, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 103, σ. 1),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τις I. Pelikánová, πρόεδρο (εισηγήτρια), K. Jürimäe και S. Soldevila Fragoso, δικαστές,

γραμματέας: K. Rocheé, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 20ής Ιανουαρίου 2009,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- ¹ Η προσφεύγουσα, Melli Bank plc, είναι ανώνυμη εταιρία καταχωρισθείσα κατά το δίκαιο του Ηνωμένου Βασιλείου και εγκατεστημένη στο Ηνωμένο Βασίλειο, η οποία έχει εγκριθεί και υπάγεται στη Financial Services Authority (αρχή χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών στο Ηνωμένο Βασίλειο, στο εξής: ΑΧΥ). Άρχισε να ασκεί τις τραπεζικές της δραστηριότητες στο Ηνωμένο Βασίλειο την 1η Ιανουαρίου 2002, κατόπιν της αναδιαρθρώσεως του υποκαταστήματος στη χώρα αυτή της Bank Melli Iran (στο εξής: ΒΜΙ). Η ΒΜΙ, μητρική εταιρία στην οποία ανήκει πλήρως η προσφεύγουσα, είναι ιρανική τράπεζα ελεγχόμενη από το ιρανικό κράτος.

Περιοριστικά μέτρα κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν

- 2 Οι υπό κρίση υποθέσεις εντάσσονται στο πλαίσιο περιοριστικών μέτρων που θεσπίστηκαν για να ασκηθεί πίεση στην Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν προκειμένου να θέσει τέρμα στις δραστηριότητες στον τομέα της πυρηνικής ενέργειας όσον αφορά τη διάδοση πυρηνικών όπλων ή την ανάπτυξη συστημάτων εκτόξευσης πυρηνικών όπλων (στο εξής: διάδοση πυρηνικών όπλων).
- 3 Τα επίμαχα μέτρα ανάγονται σε αποφάσεις του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών. Στις 23 Δεκεμβρίου 2006, το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών (στο εξής: Συμβούλιο Ασφαλείας) υιοθέτησε το ψήφισμα 1737 (2006), στο παράρτημα του οποίου απαριθμούνται πλείονα πρόσωπα και οντότητες που εμπλέκονται στη διάδοση πυρηνικών όπλων και των οποίων τα κεφάλαια και οι οικονομικοί πόροι (στο εξής: κεφάλαια) πρέπει να δεσμευθούν. Ο κατάλογος που περιλαμβάνεται στο παράρτημα του ψηφίσματος 1737 (2006) επικαιροποιήθηκε στη συνέχεια με πολυάριθμα ψηφίσματα, και, μεταξύ άλλων, με το ψήφισμα 1747 (2007) του Συμβουλίου Ασφαλείας, με το οποίο δεσμεύθηκαν τα κεφάλαια της ιρανικής τράπεζας Bank Sepah και της θυγατρικής της στο Ηνωμένο Βασίλειο, της Bank Sepah International plc. Ούτε η ΒΜΙ ούτε η προσφεύγουσα αποτέλεσαν το αντικείμενο των μέτρων δεσμεύσεως των κεφαλαίων τα οποία έλαβε το Συμβούλιο Ασφαλείας.
- 4 Εξάλλου, κατά το σημείο 10 του ψηφίσματος 1803 (2008) του Συμβουλίου Ασφαλείας, της 3ης Μαρτίου 2008, το Συμβούλιο Ασφαλείας κάλεσε «όλα τα κράτη να επιδεικνύουν ιδιαίτερη προσοχή όσον αφορά τις δραστηριότητες των χρηματοοικονομικών οργανισμών που βρίσκονται στην επικράτειά τους με όλες τις τράπεζες που είναι εγκατεστημένες στο Ιράν, ειδικότερα την Banque Mellī και την Banque Saderat, καθώς και τα υποκαταστήματα και τις θυγατρικές τους στο εξωτερικό, ώστε οι δραστηριότητες αυτές να μη συμβάλουν στη [διάδοση πυρηνικών όπλων]».
- 5 Όσον αφορά την Ευρωπαϊκή Ένωση, το ψήφισμα 1737 (2006) τέθηκε σε εφαρμογή με την κοινή θέση 2007/140/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 27ης Φεβρουαρίου 2007, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 61, σ. 49). Το άρθρο της 5, παράγραφος 1, στοιχείο α', προβλέπει τη δέσμευση όλων των κεφαλαίων που ευρίσκονται στην ιδιοκτησία ή κατοχή ή υπό τον έλεγχο, άμεσο ή έμμεσο, προσώπων και οντοτήτων που κατονομάζονται στο ψήφισμα 1737 (2006) του Συμβουλίου Ασφαλείας, καθώς και όλων των κεφαλαίων και των οικονομικών πόρων που ευρίσκονται στην ιδιοκτησία ή κατοχή ή υπό τον έλεγχο, άμεσο ή έμμεσο, των εν λόγω προσώπων και οντοτήτων. Το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο β', της κοινής θέσεως 2007/140 προβλέπει, εξάλλου, ότι τα ίδια μέτρα έχουν εφαρμογή, μεταξύ άλλων, στα

πρόσωπα ή στις οντότητες που ανήκουν σε ή ελέγχονται από πρόσωπα ή οντότητες που συμμετέχουν, συνδέονται άμεσα ή παρέχουν στήριξη στη διάδοση πυρηνικών όπλων. Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 2, της κοινής θέσεως 2007/140, ο κατάλογος των προσώπων ή των οντοτήτων τον οποίο αφορούν τα μέτρα δεσμεύσεως των κεφαλαίων δυνάμει του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχείο β΄ του ίδιου κειμένου καταρτίστηκε και τροποποιήθηκε από το Συμβούλιο, το οποίο αποφάσισε με ομοφωνία.

- 6 Στον βαθμό που εμπίπτει στις αρμοδιότητες της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το ψήφισμα 1737 (2006) τέθηκε σε εφαρμογή με τον κανονισμό ΕΚ 423/2007, του Συμβουλίου, της 19ης Απριλίου 2007, σχετικά με ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 103, σ. 1), του οποίου το περιεχόμενο ταυτίζεται κατ' ουσίαν με το περιεχόμενο της κοινής θέσεως 2007/140. Έτσι, το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού προβλέπει τη δέσμευση των κεφαλαίων προσώπων, οντοτήτων ή οργανισμών (στο εξής: οντότητες) που καθορίζει το Συμβούλιο Ασφαλείας. Το άρθρο 7, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού 423/2007 προβλέπει τα ίδια μέτρα όσον αφορά τις οντότητες τις οποίες το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει αναγνωρίσει ότι συμμετέχουν στη διάδοση πυρηνικών όπλων κατά το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο β΄ της κοινής θέσεως 2007/140. Ειδικότερα, το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ΄ του κανονισμού προβλέπει τη δέσμευση των κεφαλαίων των οντοτήτων που ανήκουν σε ή ελέγχονται από οντότητες οι οποίες έχουν αναγνωρισθεί ότι μετέχουν, συνδέονται άμεσα ή παρέχουν στήριξη στη διάδοση πυρηνικών όπλων κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχεία α΄ ή β΄ του κανονισμού. Οι οντότητες τις οποίες αφορά μέτρο δεσμεύσεως των κεφαλαίων δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 423/2007, απαριθμούνται στο παράρτημα V του ίδιου κειμένου.
- 7 Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 7 του κανονισμού 423/2007, τα άρθρα 9 και 10 του κανονισμού αυτού παρέχουν στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών, κατ' ουσίαν, τη δυνατότητα να αποδεσμεύσουν τα δεσμευμένα κεφάλαια ώστε να καταστεί δυνατό, μεταξύ άλλων, στις αναφερόμενες στο παράρτημα V οντότητες να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις που απορρέουν από συμβάσεις συναφθείσες πριν από τη λήψη του μέτρου δεσμεύσεως των κεφαλαίων και να καλύψουν ουσιαστικές δαπάνες.
- 8 Το άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 423/2007 προβλέπει, αφενός, ότι το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, καταρτίζει, επανεξετάζει και τροποποιεί τον κατάλογο του παραρτήματος V σε πλήρη συμφωνία με τις αποφάσεις του Συμβουλίου που εκδόθηκαν δυνάμει του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχείο β΄ της κοινής θέσεως 2007/140 και, αφετέρου, ότι ο εν λόγω κατάλογος εξετάζεται σε τακτά χρονικά διαστήματα και τουλάχιστον ανά δωδεκάμηνο.

- 9 Το άρθρο 15, παράγραφος 3, του κανονισμού 423/2007 υποχρεώνει το Συμβούλιο να προσδιορίζει τους ατομικούς και ειδικούς λόγους για τις αποφάσεις που λαμβάνει δυνάμει του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού, και να τους γνωστοποιεί στις οικείες οντότητες.

Η προσβαλλόμενη απόφαση

- 10 Στις 23 Ιουνίου 2008, το Συμβούλιο εξέδωσε την απόφαση 2008/475/ΕΚ, περί εφαρμογής του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 423/2007 (ΕΕ L 163, σ. 29, στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση). Κατά το σημείο 4 του πίνακα Β του παραρτήματος της προσβαλλομένης απόφασης, τόσο η ΒΜΙ όσο και οι θυγατρικές, περιλαμβανομένης και της προσφεύγουσας, είχαν περιληφθεί στον κατάλογο του παραρτήματος V του εν λόγω κανονισμού, με συνέπεια τη δέσμευση των κεφαλαίων τους.
- 11 Το Συμβούλιο παρέθεσε τους ακόλουθους αιτιολογικούς λόγους:

«Παρέχει ή προσπαθεί να παράσχει χρηματοοικονομική βοήθεια σε εταιρίες οι οποίες ενέχονται στην παραγωγή προϊόντων ή προμηθεύουν προϊόντα για τα πυρηνικά και πυραυλικά προγράμματα του Ιράν (ΑΙΟ, SHIG, SBIG, ΑΕΟΙ, Novin Energy Company, Mesbah Energy Company, Kalaye Electric Company και DIO). Η Bank Melli ενεργεί ως ενδιάμεσος που διευκολύνει τις ευαίσθητες δραστηριότητες του Ιράν. Έχει διευκολύνει πολυάριθμες αγορές ευαίσθητων υλικών για τα πυρηνικά και πυραυλικά προγράμματα του Ιράν. Έχει παράσχει διάφορες χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες σε οντότητες που συνδέονται με την πυρηνική και την πυραυλική βιομηχανία του Ιράν, μεταξύ άλλων, με άνοιγμα πιστωτικών επιστολών και διατήρηση λογαριασμών. Πολλές από τις προαναφερόμενες εταιρίες κατονομάζονται στα ψηφίσματα 1737 και 1747 του [Συμβουλίου Ασφαλείας].»

Διαδικασία και παρατηρήσεις των διαδικών

- 12 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 25 Ιουνίου 2008, η προσφεύγουσα άσκησε την προσφυγή στην υπόθεση T-246/08. Με χωριστά δικόγραφα που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου αυθημερόν, η προσφεύγουσα υπέβαλε αίτηση ταχείας διαδικασίας σύμφωνα με το άρθρο 76α του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, καθώς και αίτηση ασφαλιστικών μέτρων με σκοπό να ανασταλεί η εφαρμογή του σημείου 4 του πίνακα Β του παραρτήματος της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 13 Με νέο δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 15 Αυγούστου 2008, η προσφεύγουσα άσκησε την προσφυγή στην υπόθεση T-332/08. Με χωριστά δικόγραφα που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου αυθημερόν, η προσφεύγουσα υπέβαλε αίτηση ταχείας διαδικασίας σύμφωνα με το άρθρο 76α του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, νέα αίτηση ασφαλιστικών μέτρων με σκοπό να ανασταλεί η εφαρμογή του σημείου 4 του πίνακα Β του παραρτήματος της προσβαλλομένης αποφάσεως, καθώς και αίτηση συνεκδικάσεως των υποθέσεων T-246/08 και T-332/08.
- 14 Με χωριστά δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 10 Ιουλίου, στις 6 και στις 8 Αυγούστου 2008, αντιστοίχως, η Γαλλική Δημοκρατία, το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζήτησαν να παρέμβουν στην υπόθεση T-246/08 προς στήριξη του καθού. Με διατάξεις της 5ης και της 17ης Σεπτεμβρίου 2008, ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου έκανε δεκτές τις παρεμβάσεις τους.
- 15 Με αποφάσεις της 18ης Ιουλίου και της 16ης Σεπτεμβρίου 2008, το Πρωτοδικείο (δευτερο τμήμα) δέχθηκε τις αιτήσεις περί εκδικάσεως των διαφορών σύμφωνα με την ταχεία διαδικασία του άρθρου 76α του Κανονισμού Διαδικασίας, παρέχοντας στα παρεμβαίνοντα κράτη μέλη τη δυνατότητα υποβολής υπομνημάτων παρεμβάσεως.
- 16 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 15 Σεπτεμβρίου, στις 21 Οκτωβρίου και στις 7 Νοεμβρίου 2008, αντιστοίχως, το Ηνωμένο Βασίλειο της

Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, η Γαλλική Δημοκρατία και η Επιτροπή ζήτησαν να παρέμβουν στην υπόθεση T-332/08 προς στήριξη του καθού. Με διατάξεις της 10ης Οκτωβρίου, της 17ης Νοεμβρίου και της 1ης Δεκεμβρίου 2008, ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου δέχθηκε τις παρεμβάσεις τους.

- 17 Με διατάξεις του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 27ης Αυγούστου και της 17ης Σεπτεμβρίου 2008, οι αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων της προσφεύγουσας απορρίφθηκαν και το Πρωτοδικείο επιφυλάχθηκε ως προς τα δικαστικά έξοδα.
- 18 Στην υπόθεση T-246/08, το υπόμνημα αντικρούσεως κατατέθηκε στις 30 Ιουλίου 2008 και η Γαλλική Δημοκρατία και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας κατέθεσαν τα υπομνήματά τους παρεμβάσεως στις 2 Οκτωβρίου 2008.
- 19 Στην υπόθεση T-332/08, το υπόμνημα αντικρούσεως κατατέθηκε στις 6 Οκτωβρίου 2008. Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας και η Γαλλική Δημοκρατία κατέθεσαν τα υπομνήματά τους παρεμβάσεως στις 28 Οκτωβρίου και στις 8 Δεκεμβρίου 2008, αντιστοίχως.
- 20 Με διάταξη του προέδρου του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου της 15ης Δεκεμβρίου 2008, αποφασίστηκε η συνεκδίκαση των υποθέσεων T-246/08 και T-332/08 προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής αποφάσεως, σύμφωνα με το άρθρο 50 του Κανονισμού Διαδικασίας.
- 21 Στις 12 Ιανουαρίου 2009, η προσφεύγουσα κοινοποίησε στο Πρωτοδικείο έγγραφο προερχόμενο από την ΒΜΙ περί των σχέσεών της με τις οντότητες που κατονομάζονται στην προσβαλλομένη απόφαση. Με απόφαση της 14ης Ιανουαρίου 2009, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να μην περιλάβει το επίμαχο έγγραφο στη δικογραφία.

- 22 Οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικά τις θέσεις τους και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 20ής Ιανουαρίου 2009.
- 23 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- στην υπόθεση T-246/08:
 - να ακυρώσει το σημείο 4 του πίνακα Β του παραρτήματος της προσβαλλομένης αποφάσεως καθόσον την αφορά
 - να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα
 - στην υπόθεση T-332/08:
 - να ακυρώσει το σημείο 4 του πίνακα Β του παραρτήματος της προσβαλλομένης αποφάσεως καθόσον την αφορά
 - εάν κρίνει ότι το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 423/2007 τυγχάνει υποχρεωτικής εφαρμογής, να αποφανθεί ότι δεν εφαρμόζεται, δυνάμει του άρθρου 241 ΕΚ

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

24 Το Συμβούλιο ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει τις προσφυγές

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

25 Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας και η Επιτροπή ζητούν από το Πρωτοδικείο να απορρίψει τις προσφυγές.

26 Η Γαλλική Δημοκρατία ζητεί από το Πρωτοδικείο να απορρίψει τις προσφυγές και να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό*Επί του παραδεκτού*

Επί του παραδεκτού των ισχυρισμών της προσφεύγουσας σχετικά με τη μη συμμετοχή της ΒΜΙ στη χρηματοδότηση της διαδόσεως πυρηνικών όπλων

- 27 Αφενός, παρατηρείται ότι, με τα δικόγραφα των προσφυγών, η προσφεύγουσα ισχυρίστηκε απλώς ότι η ΒΜΙ δεν μετέσχε στη χρηματοδότηση της διαδόσεως πυρηνικών όπλων. Εντούτοις, ο ισχυρισμός αυτός δεν συνάδει με τις απαιτήσεις του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας, κατά το οποίο το δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να περιέχει συνοπτική έκθεση των ισχυρισμών των οποίων γίνεται επίκληση. Επομένως, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως παραδεκτός προβαλλόμενος λόγος.
- 28 Αφετέρου, απαντώντας σε ερώτηση που έθεσε το Πρωτοδικείο κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα ισχυρίστηκε ότι, αν υποθεθεί ότι το κοινοποιηθέν στο Πρωτοδικείο στις 12 Ιανουαρίου 2009 έγγραφο περιλαμβανόταν στη δικογραφία, θα είχε προβάλει λόγο ακυρώσεως αντλούμενο από το ότι η ΒΜΙ δεν μετέχει στη χρηματοδότηση της διαδόσεως πυρηνικών όπλων. Εντούτοις, ακόμα και αν είχε προβληθεί τέτοιος λόγος, θα ήταν, εν πάση περιπτώσει, απαράδεκτος.
- 29 Συγκεκριμένα, με τη συνοδευτική επιστολή του κοινοποιηθέντος στο Πρωτοδικείο στις 12 Ιανουαρίου 2009 εγγράφου ή κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα δεν αιτιολόγησε γιατί δεν ήταν σε θέση να προβάλει τον επίμαχο λόγο κατά την έγγραφη διαδικασία, ενώ προκύπτει σαφώς από την εκθεθείσα στη σκέψη 11 ανωτέρω αιτιολογία ότι το Συμβούλιο βασίστηκε στην προβαλλόμενη συμμετοχή της ΒΜΙ στη χρηματοδότηση της διαδόσεως πυρηνικών όπλων για την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως. Υπό τις συνθήκες αυτές, ακόμα και αν υποθεθεί ότι ο επίμαχος λόγος προβλήθηκε με το από 12 Ιανουαρίου 2009 έγγραφο της προσφεύγουσας ή κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, είναι, εν πάση περιπτώσει, απαράδεκτος δυνάμει του άρθρου 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας που απαγορεύει την προβολή νέων ισχυρισμών κατά τη διάρκεια της δίκης, εκτός αν στηρίζονται σε νομικά και πραγματικά στοιχεία που ανέκυψαν κατά τη διαδικασία.

- 30 Κατόπιν των ανωτέρω, πρέπει να θεωρηθεί ότι, καθόσον η προσφεύγουσα δεν προσέβαλε παραδεκτώς τη βασιμότητα της διαπιστώσεως του Συμβουλίου ότι η ΒΜΙ μετέχει στη χρηματοδότηση της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων, το ζήτημα αυτό δεν εμπίπτει στο αντικείμενο των υπό κρίση διαφορών.

Επί του παραδεκτού της ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας που προέβαλε η προσφεύγουσα

- 31 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή αμφισβήτησε το παραδεκτό της ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας που προέβαλε η προσφεύγουσα στην υπόθεση Τ-332/08, τονίζοντας ότι η ένσταση αυτή προβλήθηκε σε απάντηση στα επιχειρήματα του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στην υπόθεση Τ-246/08. Η Επιτροπή εκτιμά ότι τέτοιου είδους «διαδικαστική τεχνική» μπορεί να έχει αρνητικές συνέπειες για την ορθή απονομή της δικαιοσύνης, ειδικότερα στο πλαίσιο της ταχείας διαδικασίας.

- 32 Εντούτοις, πρέπει να παρατηρηθεί ότι ούτε ο Κανονισμός Διαδικασίας ούτε η νομολογία αποκλείουν το παραδεκτό δεύτερης προσφυγής ακυρώσεως από τον ίδιο προσφεύγοντα. Η δεύτερη αυτή προσφυγή, όμως, υπόκειται σε δύο προϋποθέσεις που αφορούν την τήρηση της προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής και τη μη ύπαρξη εκκρεμοδικίας.

- 33 Συναφώς, αφενός, δεν αμφισβητείται ότι η προσφυγή στην υπόθεση Τ-332/08 ασκήθηκε εμπροθέσμως.

- 34 Αφετέρου, από τη νομολογία προκύπτει ότι, για να κριθεί απαράδεκτη λόγω εκκρεμοδικίας, μια προσφυγή πρέπει να πληροί τρεις όρους: να αφορά τους αυτούς διαδικούς με την προγενεστέρως ασκηθείσα προσφυγή, να έχει το ίδιο αντικείμενο και να στηρίζεται στους ίδιους λόγους (βλ., συναφώς, απόφαση του Δικαστηρίου της 19ης Σεπτεμβρίου 1985, 172/83 και 226/83, Hoogovens Groep κατά Επιτροπής,

Συλλογή 1985, σ. 2831, σκέψη 9 διάταξη του Δικαστηρίου της 1ης Απριλίου 1987, 159/84, 267/84, 12/85 και 264/85, Ainsworth κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1987, σ. 1579, σκέψεις 3 και 4, και απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Σεπτεμβρίου 1988, 358/85 και 51/86, Γαλλία κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1988, σ. 4821, σκέψη 12).

- 35 Εν προκειμένω, μολονότι οι διάδικοι στις διαφορές που προκύπτουν από τις προσφυγές οι οποίες οδήγησαν στις υποθέσεις T-246/08 και T-332/08 είναι οι ίδιοι, η πρώτη προσφυγή σκοπεί μόνον την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως, ενώ η δεύτερη σκοπεί επίσης να κριθεί μη εφαρμοστέο το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 423/2007. Ομοίως, μολονότι ο πρώτος λόγος που προβλήθηκε στην υπόθεση T-332/08 προσομοιάζει με τον πρώτο λόγο που προβλήθηκε στην υπόθεση T-246/08, εφόσον αφορά προβαλλόμενη παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, εντούτοις δεν ταυτίζονται, δεδομένου, μεταξύ άλλων, του νέου ζητήματος περί της ερμηνείας του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 423/2007. Εξάλλου, ο δεύτερος προβληθείς στην υπόθεση T-332/08 λόγος, σχετικά με την προβαλλόμενη μη τήρηση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, διαφοροποιείται από τους λόγους της προσφυγής στην υπόθεση T-246/08. Υπό τις περιστάσεις αυτές, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι πληρούνται οι τεθείσες με τη νομολογία προϋποθέσεις για να κριθεί απαράδεκτη λόγω εκκρεμοδικίας η προσφυγή στην υπόθεση T-332/08.
- 36 Τέλος, σημειωτέον ότι, στο πλαίσιο ταχείας διαδικασίας, οι τυχόν αρνητικές συνέπειες όσον αφορά την ορθή απονομή της δικαιοσύνης θίγουν ουσιαστικά τα συμφέροντα του διαδίκου που ζήτησε την εφαρμογή αυτής της διαδικασίας, δεδομένου ότι η μεγαλύτερη διάρκεια εξετάσεως της υποθέσεως προκύπτει από τη διαδοχική υποβολή δύο προσφυγών. Ωστόσο, εν προκειμένω, οι προσφυγές και οι αιτήσεις εφαρμογής της ταχείας διαδικασίας υποβλήθηκαν από την προσφεύγουσα, η οποία, εξάλλου, έχει επίγνωση των ενδεχομένως αρνητικών αυτών συνεπειών, όπως προκύπτει από τα υπομνήματά της.
- 37 Κατόπιν των προεκτεθέντων, η προβληθείσα από την προσφεύγουσα ένσταση ελλείψεως νομιμότητας πρέπει να κριθεί παραδεκτή.

Επί της ουσίας

- 38 Με την υπόθεση Τ-246/08, η προσφεύγουσα υπέβαλε προκαταρκτικές παρατηρήσεις επί της εκτάσεως του δικαστικού ελέγχου που πρέπει εν προκειμένω να πραγματοποιήσει το Πρωτοδικείο καθώς και δύο λόγους που αντλούνται, ο μιν πρώτος, από προσβολή της αρχής της αναλογικότητας, ο δε δεύτερος, από προσβολή της «αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων».
- 39 Με την υπόθεση Τ-332/08, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους. Με τον πρώτο, υποστηρίζει ότι το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 423/2007 δεν είναι υποχρεωτικής εφαρμογής, εφόσον το Συμβούλιο διαθέτει εξουσία εκτιμήσεως στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου αυτού. Αν, εντούτοις, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι η εν λόγω διάταξη τυγχάνει υποχρεωτικής εφαρμογής, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι αντίκειται στην αρχή της αναλογικότητας και, επομένως, δεν είναι εφαρμοστέα δυνάμει του άρθρου 241 ΕΚ. Με τον δεύτερο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει αθέτηση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως.
- 40 Το Συμβούλιο και οι παρεμβαίνοντες αμφισβητούν τη βασιμότητα των προβληθέντων από την προσφεύγουσα λόγων.
- 41 Το Πρωτοδικείο κρίνει ότι πρέπει να εξετάσει το ζήτημα που προέβαλε προκαταρκτικώς η προσφεύγουσα, πριν εξετάσει το ζήτημα ερμηνείας του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 423/2007, το οποίο είναι αποφασιστικής σημασίας για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του ελέγχου των αιτιάσεων σχετικά με την προσβολή της αρχής της αναλογικότητας.

Επί της εκτάσεως του δικαστικού ελέγχου

— Επιχειρήματα των διαδίκων

42 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο πρέπει να εξετάσει εμπειριστατωμένα τη νομιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, των σοβαρών συνεπειών που απορρέουν γι' αυτή.

43 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, παρατηρεί ότι διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως όσον αφορά τα στοιχεία που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για την επιβολή περιοριστικών οικονομικών ή χρηματοοικονομικών μέτρων.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

44 Όσον αφορά την έκταση του δικαστικού ελέγχου, πρέπει να γίνει διάκριση δύο στοιχείων στο πλαίσιο του κανονισμού 423/2007. Συγκεκριμένα, αφενός, τα άρθρα του κανονισμού 423/2007 προβλέπουν τους γενικούς κανόνες που καθορίζουν τις λεπτομέρειες εφαρμογής των επιβαλλομένων περιοριστικών μέτρων. Αφετέρου, το παράρτημα V του κανονισμού 423/2007, που απαριθμεί τις οντότητες τις οποίες αφορούν τα λαμβανόμενα δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού μέτρα δεσμεύσεως των κεφαλαίων, αντιπροσωπεύει ένα σύνολο πράξεων εφαρμογής των προαναφερθέντων γενικών κανόνων σε συγκεκριμένες οντότητες.

45 Όσον αφορά την πρώτη κατηγορία στοιχείων, το Συμβούλιο διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως όσον αφορά τα στοιχεία βάσει των οποίων αποφασίζεται η λήψη μέτρων επιβολής οικονομικών και χρηματοοικονομικών κυρώσεων βάσει των άρθρων 60 ΕΚ, 301 ΕΚ, σύμφωνα με κοινή θέση εκδοθείσα στο πλαίσιο της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας (ΚΕΠΠΑ). Δεδομένου ότι ο κοινοτικός δικαστής

δεν μπορεί, ειδικότερα, να υποκαταστήσει το Συμβούλιο όσον αφορά την εκτίμηση των αποδείξεων, γεγονότων και περιστάσεων που δικαιολογούν τη λήψη τέτοιων μέτρων, ο έλεγχος που ασκεί το Πρωτοδικείο πρέπει να περιορίζεται στην εξακρίβωση της τηρήσεως των διαδικαστικών κανόνων και των κανόνων περί αιτιολογίας, του υποστατού των πραγματικών περιστατικών, καθώς και της απουσίας πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών και καταχρήσεως εξουσίας. Ο περιορισμένος αυτός έλεγχος ισχύει, ειδικότερα, για την εκτίμηση των λόγων σκοπιμότητας επί των οποίων στηρίζεται η λήψη τέτοιων μέτρων (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2006, Τ-228/02, Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2006, σ. ΙΙ-4665, σκέψη 159).

⁴⁶ Όσον αφορά τον έλεγχο της νομιμότητας της αποφάσεως με την οποία μια οντότητα εγγράφεται στον κατάλογο του παραρτήματος V του κανονισμού 423/2007, δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού, απόκειται στο Πρωτοδικείο να ελέγξει, λαμβανομένων υπόψη των λόγων ακυρώσεως που προέβαλε η οικεία οντότητα ή των αυτεπαγγέλτως προβληθέντων λόγων, μεταξύ άλλων, αν η προκειμένη περίπτωση αντιστοιχεί σε μια από τις τέσσερις υποθετικές περιπτώσεις του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχεία α' έως δ' του κανονισμού 423/2007. Τούτο συνεπάγεται ότι ο δικαστικός έλεγχος της νομιμότητας της επίμαχης αποφάσεως εκτείνεται στην εκτίμηση των προβαλλομένων γεγονότων και των περιστάσεων βάσει των οποίων δικαιολογείται η απόφαση, καθώς και στην εξέταση των αποδεικτικών και πληροφοριακών στοιχείων επί των οποίων στηρίζεται η εκτίμηση αυτή. Το Πρωτοδικείο πρέπει επίσης να ελέγχει συναφώς τον σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας και την τήρηση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως καθώς και, ενδεχομένως, το βάσιμο των επιτακτικών λόγων που κατ' εξαίρεση επικαλέστηκε το Συμβούλιο για να μην εκπληρώσει τις υποχρεώσεις αυτές (βλ., κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα απόφαση Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran κατά Συμβουλίου, σκέψη 154).

Επί της ερμηνείας του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 423/2007

— Επιχειρήματα των διαδίκων

⁴⁷ Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ' του κανονισμού 423/2007 δεν τυγχάνει υποχρεωτικής εφαρμογής, δηλαδή δεν εφαρμόζεται συστηματικώς επί όλων των νομικών προσώπων που ανήκουν σε ή ελέγχονται από τις οντότητες των οποίων τα κεφάλαια έχουν δεσμευθεί δυνάμει του άρθρου 7,

παράγραφος 2, στοιχείο α' ή β', του κανονισμού αυτού, εφόσον, κατά την άποψή της, το Συμβούλιο διαθέτει σχετικώς εξουσία εκτιμήσεως και, επομένως, υποχρεούται να λάβει υπόψη την ιδιαίτερη κατάσταση καθεμίας από τις επίδικες οντότητες.

- 48 Συναφώς, πρώτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η αντίθετη ερμηνεία δεν συνάδει προς τη νομολογία του Πρωτοδικείου κατά την οποία, στον τομέα των μέτρων δεσμεύσεως των κεφαλαίων, το αρμόδιο όργανο υποχρεούται να εξετάζει, επιμελώς και αμερολήπτως, όλα τα συναφή στοιχεία της συγκεκριμένης περιπτώσεως και να αιτιολογεί επαρκώς την απόφασή του (απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 2008, T-256/07, People's Mojahedin Organization of Iran κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2008, σ. II-3019, σκέψη 139).
- 49 Πράγματι, η συστηματική δέσμευση των κεφαλαίων δεν λαμβάνει υπόψη τις ιδιαιτερότητες της οντότητας που ανήκει ή ελέγχεται, όπως ο βαθμός της λειτουργικής ανεξαρτησίας της, η εποπτεία στην οποία υπόκειται ή το ότι οι δραστηριότητές της δεν έχουν σχέση με τη διάδοση πυρηνικών όπλων. Ομοίως, η δέσμευση αυτή δεν συνάδει προς τη νομολογία του Δικαστηρίου κατά την οποία τα περιοριστικά μέτρα που ελήφθησαν δυνάμει των άρθρων 60 ΕΚ και 301 ΕΚ μπορεί να αφορούν αποκλειστικά τρίτες χώρες, στη δε έννοια αυτή μπορεί να περιλαμβάνονται οι κυβερνώντες μιας τέτοιας χώρας, καθώς και πρόσωπα και οντότητες που συνεργάζονται με τους εν λόγω κυβερνώντες ή ελέγχονται άμεσα ή έμμεσα από αυτούς (απόφαση του Δικαστηρίου της 3ης Σεπτεμβρίου 2008, C-402/05 P και C-415/05 P, Kadi και Al Barakaat International Foundation κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 2008, σ. I-6351, σκέψη 166).
- 50 Η αναγκαιότητα εξετάσεως ανά περίπτωση ενισχύεται επίσης, αφενός, με τις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα M. Poiares Maduro στην προαναφερθείσα υπόθεση Kadi και Al Barakaat International Foundation κατά Συμβουλίου και Επιτροπής (Συλλογή 2008, σ. I-6363), και αφετέρου, με το άρθρο 15, παράγραφος 3, του κανονισμού 423/2007, που απαιτεί να προσκομίζονται ειδικοί λόγοι σε σχέση με κάθε οντότητα και, κατά συνέπεια, σε σχέση με κάθε οντότητα που ανήκει ή ελέγχεται.
- 51 Δεύτερον, έχοντας υπόψη το περιεχόμενο του κανονισμού 423/2007, δεν απαιτείται η συστηματική δέσμευση των κεφαλαίων όλων των θυγατρικών που ανήκουν ή ελέγχονται για να διασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα μέτρων ληφθέντων κατά της μητρικής οντότητας. Συγκεκριμένα, οι διατάξεις του άρθρου 5, παράγραφος 1, του

άρθρου 7, παράγραφοι 3 και 4, του άρθρου 13, παράγραφος 1, και του άρθρου 16 του κανονισμού 423/2007 έχουν ως αποτέλεσμα ότι εμποδίζουν θυγατρική εγκατεστημένη στην Ευρωπαϊκή Ένωση να δρα, ευθέως ή εμμέσως, βάσει των οδηγιών της μητρικής οντότητας.

52 Τρίτον, η προσφεύγουσα εκθέτει την ιδιαίτερη κατάσταση της. Συναφώς, αφενός, ισχυρίζεται ότι τηρεί όλα τα ισχύοντα συστήματα επιβολής κυρώσεων, περιοριστικών μέτρων και ρυθμίσεων. Αφετέρου, δεδομένου ότι διακρίνεται από νομικής και λειτουργικής απόψεως από τη μητρική της εταιρία και υπόκειται στην εκ μέρους της ΑΧΥ εποπτείας, η BMI δεν δύναται να την ελέγχει παρατύπως.

53 Τέταρτον και τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν αποτελεί πρακτική του Συμβουλίου η συστηματική δέσμευση των κεφαλαίων όλων των θυγατρικών των οντοτήτων που έχουν αναγνωριστεί ως μετέχουσες στη διάδοση πυρηνικών όπλων υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο α' ή β', του κανονισμού 423/2007. Επομένως, η BMI είναι η μόνη οντότητα την οποία αφορά η προσβαλλομένη απόφαση, της οποίας δεσμεύτηκαν τα κεφάλαια των θυγατρικών, αντιθέτως, παραδειγματος χάρη, με την Iran Electronic Industries, ενώ η εταιρία αυτή έχει έξι θυγατρικές. Ομοίως, ενώ η BMI κατέχει είκοσι περίπου θυγατρικές σε διάφορους βιομηχανικούς τομείς, μόνο επί δύο εξ αυτών, μεταξύ των οποίων η προσφεύγουσα, επιβλήθηκε δέσμευση κεφαλαίων.

54 Εν κατακλείδι, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, αν το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 423/2007 τυγχάνει υποχρεωτικής εφαρμογής, παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας. Ωστόσο, όταν «το γράμμα του παραγώγου δικαίου επιδέχεται πλείονες της μίας ερμηνείας», προτιμητέα είναι η συνάδουσα με τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου. Επομένως, κατά την προσφεύγουσα, πρέπει να θεωρηθεί ότι η προαναφερθείσα διάταξη παρέχει στο Συμβούλιο εξουσία εκτιμήσεως όσον αφορά τη δέσμευση των κεφαλαίων της θυγατρικής μιας οντότητας μετέχουσας στη διάδοση πυρηνικών όπλων.

55 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από τους παρεμβαίνοντες, ισχυρίζεται ότι το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 423/2007 προβλέπει, «σαφώς», ότι η

δέσμευση των κεφαλαίων μιας οντότητας συνεπάγεται «άνευ αιρέσεων» τη δέσμευση των κεφαλαίων όλων των οντοτήτων που ανήκουν σε ή ελέγχονται από αυτή, χωρίς τη δυνατότητα ασκήσεως καμίας εξουσίας εκτιμήσεως συναφώς.

- 56 Το Συμβούλιο προσθέτει ότι, αν ευσταθούσε το επιχείρημα ότι η δέσμευση των κεφαλαίων της ΒΜΙ αρκεί για να εμποδίσει την προσφεύγουσα να της μεταφέρει χρηματικά ποσά, ουδέποτε θα δικαιολογούνταν η δέσμευση των κεφαλαίων καθόσον θα αρκούσε η απαγόρευση συμμετοχής στη διάδοση πυρηνικών όπλων, χωρίς να απαιτείται η λήψη μέτρων κατά των οντοτήτων που ενδέχεται να μην τηρήσουν την απαγόρευση αυτή.
- 57 Το Συμβούλιο παρατηρεί επιπλέον ότι η ΒΜΙ και οι θυγατρικές της, περιλαμβανομένης της προσφεύγουσας, αποτελούν οικονομική οντότητα, όπερ συνεπάγεται ότι η εφαρμογή του μέτρου δεσμεύσεως των κεφαλαίων στις θυγατρικές είναι αναγκαία για να διασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα και το καταναγκαστικό αποτέλεσμα των ληφθέντων κατά της ΒΜΙ και, τελικώς, κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν μέτρων. Το Συμβούλιο υποστηρίζει στο πλαίσιο αυτό ότι, εφόσον η Κοινότητα δεν διαθέτει εξωεδαφική αρμοδιότητα, τα αποτελέσματα της προσβαλλομένης αποφάσεως εξαρτώνται ουσιαστικώς από την εφαρμογή της στις θυγατρικές και τα υποκαταστήματα της ΒΜΙ που είναι εγκατεστημένα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.
- 58 Για να απαντήσει στο επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το Συμβούλιο δεν δεσμεύει συστηματικώς τα κεφάλαια όλων των θυγατρικών των οντοτήτων τις οποίες αφορούν τα μέτρα δεσμεύσεως κεφαλαίων, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι οι θυγατρικές αυτές μπορούν να ιδρυθούν ανά πάσα στιγμή, όπερ συνεπάγεται ότι δεν είναι πάντοτε εύκολο να εντοπισθούν.
- 59 Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας συντάσσεται με τη θέση του Συμβουλίου. Πέραν των προβληθέντων από το Συμβούλιο επιχειρημάτων, το Ηνωμένο Βασίλειο, πρώτον, στηρίζεται στο γράμμα του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 423/2007, ότι τα κεφάλαια ορισμένων οντοτήτων «δεσμεύονται». Δεύτερον, υποστηρίζει ότι είναι παράλογο ο κανονισμός 423/2007 να προβλέπει διαφορετική μεταχείριση αναλόγως του αν τα κεφάλαια ανήκουν στη μητρική εταιρία ή σε οντότητα που ανήκει ή ελέγχεται, παρά την άσκηση αποτελεσματικού ελέγχου της πρώτης στη δεύτερη. Τρίτον, το επιχείρημα περί του άρθρου 15, παράγραφος 3, του κανονισμού 423/2007, απλώς θέτει το ζήτημα αν το Συμβούλιο μπορεί να αρκестεί στην επισήμανση ατομικών και ειδικών λόγων για

τη δέσμευση κεφαλαίων της μητρικής οντότητας και να καθορίσει στη συνέχεια την οντότητα που ανήκει ή ελέγχεται ως τέτοια στο παράρτημα V του κανονισμού αυτού, χωρίς καμία συμπληρωματική αιτιολογία.

- 60 Συντασσόμενη με τη θέση του Συμβουλίου, η Γαλλική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι, όσον αφορά το επιχείρημα που αντλείται από το άρθρο 15, παράγραφος 3, του κανονισμού 423/2007, το Συμβούλιο δεν υποχρεούται να παραθέτει ατομικούς και ειδικούς λόγους αφορώντες τις θυγατρικές μιας οντότητας στην οποία επιβλήθηκε δέσμευση κεφαλαίων.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 61 Κατ' αρχάς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, για την ερμηνεία των διατάξεων του κοινοτικού δικαίου πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όχι μόνον το γράμμα της διατάξεως, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται και οι σκοποί που επιδιώκονται με τη ρύθμιση της οποίας αποτελεί μέρος (απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Νοεμβρίου 1983, 292/82, Merck, Συλλογή 1983, σ. 3781, σκέψη 12).
- 62 Το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ' του κανονισμού 423/2007 προβλέπει ότι «[δ]εσμεύονται όλα τα [κεφάλαια] [...] που βρίσκονται στην ιδιοκτησία ή κατοχή ή τελούν υπό τον έλεγχο [...] οντοτήτων [...], οι οποίες, σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο β' της κοινής θέσης 2007/140 [...] έχουν αναγνωρισθεί: [...] ως [...] οντότητα η οποία τελεί υπό την κατοχή ή τον έλεγχο [...], [οντότητας που έχει αναγνωρισθεί ότι μετέχει στη διάδοση πυρηνικών όπλων]». Η διατύπωση αυτή χρήζει δύο παρατηρήσεων.
- 63 Ειδικότερα, αφενός, λόγω της χρησιμοποίησεως του ρηματικού τύπου «δεσμεύονται», είναι υποχρεωτική η επέκταση του μέτρου της δεσμεύσεως κεφαλαίων στις οντότητες που ανήκουν ή ελέγχονται, εφόσον το Συμβούλιο δεν διαθέτει εξουσία εκτιμήσεως συναφώς. Συγκεκριμένα, αν ο νομοθέτης επιθυμούσε να χορηγήσει στο Συμβούλιο τέτοια εξουσία εκτιμήσεως, θα είχε διατυπώσει σαφώς τη βούλησή του συναφώς, χρησιμοποιώντας την έκφραση «μπορούν να δεσμευθούν».

- 64 Αφετέρου, κατά την έκδοση αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ' του κανονισμού 423/2007, το Συμβούλιο πρέπει να εκτιμά τις συγκεκριμένες περιστάσεις προκειμένου να καθορίσει ποιες οντότητες έχουν την ιδιότητα οντότητας που ανήκει ή ελέγχεται.
- 65 Το πλαίσιο εντός του οποίου εντάσσεται το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ' του κανονισμού 423/2007, και, μεταξύ άλλων, η γενική οικονομία του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κειμένου αυτού, επιβεβαιώνει την κατά γράμμα ανάλυση της διατάξεως αυτής. Συγκεκριμένα, καθόσον η φράση «έχουν αναγνωρισθεί» περιλαμβάνεται στην εισαγωγή της διατάξεως αυτής, θεωρείται ότι, όπως καθεμία από τις τέσσερις περιπτώσεις των στοιχείων α' έως δ', η ιδιότητα οντότητας «που ανήκει ή ελέγχεται» αποτελεί το αντικείμενο ανά περίπτωση εκτιμήσεως από το Συμβούλιο.
- 66 Τέλος, η προτεινόμενη από τη γραμματική και εννοιολογική ανάλυση ερμηνεία συνάδει με τον σκοπό που επιδιώκει ο κανονισμός 423/2007, ήτοι τη βούληση αποτροπής της διαδόσεως πυρηνικών όπλων και, γενικότερα, τη διατήρηση της ειρήνης και της διεθνούς ασφάλειας, δεδομένης της σοβαρότητας του κινδύνου που δημιουργεί η διάδοση πυρηνικών όπλων.
- 67 Κατόπιν των προεκτεθέντων, συνάγεται ότι το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ' του κανονισμού 423/2007 επιβάλλει στο Συμβούλιο τη δέσμευση των κεφαλαίων μιας οντότητας «που ανήκει ή ελέγχεται» από οντότητα που έχει αναγνωρισθεί ως μετέχουσα στη διάδοση πυρηνικών όπλων δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο α' ή β' του κανονισμού αυτού, το δε Συμβούλιο εκτιμά ανά περίπτωση αν οι οικείες οντότητες έχουν την ιδιότητα οντότητας «που ανήκει ή ελέγχεται».
- 68 Τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας δεν δύνανται να κλονίσουν το συμπέρασμα αυτό.

- 69 Επομένως, πρώτον, καθόσον το Συμβούλιο καλείται να εκτιμήσει την ιδιότητα οντότητας «που ανήκει ή ελέγχεται», πρέπει να λάβει υπόψη του όλα τα σχετικά με την υπόθεση στοιχεία, όπως το επίπεδο της λειτουργικής ανεξαρτησίας της επίδικης οντότητας ή τις ενδεχόμενες συνέπειες της εποπτείας στην οποία υπόκειται από τη δημόσια αρχή. Αντιθέτως, η φύση της δραστηριότητας της οικείας οντότητας και το γεγονός ότι ενδεχομένως η εν λόγω δραστηριότητα δεν έχει σχέση με τη διάδοση πυρηνικών όπλων δεν είναι κατάλληλα κριτήρια στο πλαίσιο αυτό, δεδομένου ότι, όπως προκύπτει από τη σκέψη 103 κατωτέρω, η λήψη μέτρου δεσμεύσεως κεφαλαίων που αφορά οντότητα που ανήκει ή ελέγχεται δεν δικαιολογείται από το ότι η ίδια αυτή οντότητα μετέχει στη διάδοση πυρηνικών όπλων. Ομοίως, το γεγονός ότι τα ληφθέντα δυνάμει του κανονισμού 423/2007 περιοριστικά μέτρα έχουν σκοπό να εμποδίσουν κάθε χρηματοδοτική και τεχνική αρωγή σε πυρηνικές δραστηριότητες και στην ανάπτυξη πυραύλων της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν που αντιπροσωπεύουν κίνδυνο διαδόσεως πυρηνικών όπλων συνεπάγεται κατ' ανάγκη ότι τα εν λόγω μέτρα ελήφθησαν κατά τρίτου κράτους, οπότε πρέπει να θεωρηθούν ως συνάδοντα με την ερμηνεία που δόθηκε στα άρθρα 60 ΕΚ και 301 ΕΚ με την προαναφερθείσα απόφαση Kadi και Al Barakaat International Foundation κατά Συμβουλίου και Επιτροπής.
- 70 Όσον αφορά την υποχρέωση αιτιολογήσεως που επιβάλλει στο Συμβούλιο το άρθρο 15, παράγραφος 3, του κανονισμού 423/2007, από τις σκέψεις 143 έως 146 κατωτέρω προκύπτει ότι το Συμβούλιο υποχρεούται να παραθέτει τους λόγους για τους οποίους κατέληξε στο συμπέρασμα ότι μια οντότητα «ανήκει ή ελέγχεται» από οντότητα που έχει αναγνωρισθεί ως μετέχουσα στη διάδοση πυρηνικών όπλων και, κατά συνέπεια, τα κεφάλαιά της πρέπει να δεσμευτούν δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ' του κανονισμού 423/2007. Η υποχρέωση αυτή ισχύει με την επιφύλαξη ότι το Συμβούλιο, εφόσον εκτιμήσει ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις που θέτει η διάταξη αυτή, υποχρεούται να επιβάλει τη δέσμευση των κεφαλαίων της οικείας οντότητας.
- 71 Δεύτερον, οι διατάξεις του κανονισμού 423/2007 που προβάλλει η προσφεύγουσα προβλέπουν καταρχάς την απαγόρευση πραγματοποίησεως συναλλαγών με τις οντότητες οι οποίες έχουν αναγνωρισθεί ως μετέχουσες στη διάδοση πυρηνικών όπλων ή μετέχουν στις οντότητες αυτές, στη συνέχεια υποχρέωση διαφάνειας και συνεργασίας με τις αρμόδιες αρχές και, τέλος, υποχρέωση των κρατών μελών να προβλέπουν τις εφαρμοστέες σε περίπτωση παραβάσεως του ίδιου αυτού κανονισμού κυρώσεις. Ασφαλώς, οι διατάξεις αυτές εκδόθηκαν για την επίτευξη των επιδιωκόμενων από το Συμβούλιο σκοπών. Ωστόσο, μόνον η ύπαρξη κανόνων περί απαγορεύσεως της πραγματοποίησεως συναλλαγών με τις οντότητες οι οποίες

έχουν αναγνωρισθεί ως μετέχουσες στη διάδοση πυρηνικών όπλων και περί προβλέψεως επιβολής συναφών κυρώσεων δεν διασφαλίζει ότι οι συναλλαγές αυτές δεν πραγματοποιούνται, ενδεχομένως, από οντότητα που ανήκει σε ή ελέγχεται από οντότητα η οποία έχει αναγνωρισθεί ως μετέχουσα στη διάδοση πυρηνικών όπλων. Επομένως, βάσει αυτού, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι είναι περιττό κάθε πρόσθετο μέτρο, όπως η δέσμευση κεφαλαίων των οντοτήτων που ανήκουν σε ή ελέγχονται από οντότητες οι οποίες έχουν αναγνωρισθεί ως μετέχουσες στη διάδοση πυρηνικών όπλων.

72 Τρίτον, η επιχειρηματολογία που αντλείται από την ιδιαίτερη κατάσταση της προσφεύγουσας δεν αφορά την ερμηνεία που πρέπει να δοθεί στο άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ' του κανονισμού 423/2007, αλλά, κατ' ουσίαν, την πλάνη στην οποία υπέπεσε το Συμβούλιο εφαρμόζοντας στην προσφεύγουσα τη διάταξη αυτή. Κατά συνέπεια, τα επιχειρήματα αυτά δεν είναι λυσιτελή στο εν λόγω στάδιο της αναλύσεως. Θα εξετασθούν, ως αυτοτελής λόγος, στη συνέχεια της παρούσας αποφάσεως (βλ. σκέψεις 119 έως 129 κατωτέρω).

73 Τέταρτον, όσον αφορά το επιχείρημα ότι δεν αποτελεί πρακτική του Συμβουλίου να δεσμεύει συστηματικά τα κεφάλαια όλων των θυγατρικών των οντοτήτων οι οποίες έχουν αναγνωρισθεί ως μετέχουσες στη διάδοση πυρηνικών όπλων δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο α' ή β' του κανονισμού 423/2007, παρατηρείται, καταρχάς, ότι, από τη σκέψη 123 κατωτέρω, προκύπτει ότι το Συμβούλιο μπορεί θεμιτώς να μην εφαρμόζει το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ' του εν λόγω κανονισμού σε οντότητες οι οποίες, κατά την άποψη του, δεν πληρούν τα κριτήρια εφαρμογής της διατάξεως αυτής, τούτο δε παρά το γεγονός ότι είναι θυγατρικές των οντοτήτων οι οποίες έχουν αναγνωρισθεί ως μετέχουσες στη διάδοση πυρηνικών όπλων.

74 Στη συνέχεια, όπως παρατηρεί το Συμβούλιο και η Γαλλική Δημοκρατία, δεν είναι δυνατόν να προσδιορισθούν, σε όλες τις περιπτώσεις, όλες οι οντότητες που ανήκουν σε ή ελέγχονται από οντότητα η οποία έχει αναγνωρισθεί ως μετέχουσα στη διάδοση πυρηνικών όπλων.

75 Τέλος, ακόμα και αν υποθεθεί ότι το Συμβούλιο παρέλειψε πράγματι να λάβει μέτρα δεσμεύσεως των κεφαλαίων έναντι ορισμένων οντοτήτων που ανήκουν σε ή ελέγχονται από οντότητες οι οποίες έχουν αναγνωρισθεί ως μετέχουσες στη

διάδοση πυρηνικών όπλων δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο α' ή β', του κανονισμού 423/2007, αφενός, επισημαίνεται ότι, καθόσον το Συμβούλιο υποχρεούται να τηρεί τον κανονισμό αυτόν, η ενδεχομένως διαφορετική πρακτική του δεν μπορεί να παρεκκλίνει νομοτύπως από την υποχρέωση αυτή και, επομένως, δεν μπορεί, κατά μείζονα λόγο, να δημιουργήσει δικαιολογημένη εμπιστοσύνη στις οικείες οντότητες. Αφετέρου, μολονότι το επίδικο επιχείρημα αντλείται από προσβολή της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, υπενθυμίζεται ότι η τήρηση της αρχής αυτής πρέπει να συνδυάζεται με την τήρηση της αρχής της νομιμότητας, σύμφωνα με την οποία ουδείς μπορεί να επικαλείται υπέρ αυτού παρανομία που διαπράχθηκε προς όφελος τρίτου (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 14ης Μαΐου 1998, Τ-327/94, SCA Holding κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. ΙΙ-1373, σκέψη 160 της 14ης Μαΐου 1998, Τ-347/94, Mayr-Melnhof κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. ΙΙ-1751, σκέψη 334, και της 20ής Μαρτίου 2002, Τ-23/99, LR AF 1998 κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. ΙΙ-1705, σκέψη 367). Συνεπώς, η ενδεχομένως μη σύννομη συμπεριφορά του Συμβουλίου σε άλλες περιπτώσεις, ακόμη κι αν αποδειχθεί, δεν μπορεί να προβληθεί βασίμως προς στήριξη της θέσεως της προσφεύγουσας.

⁷⁶ Υπό τις περιστάσεις αυτές, δεν είναι πρόσφορη η νομολογία κατά την οποία, οσάκις διάταξη του παραγώγου κοινοτικού δικαίου επιδέχεται περισσότερες από μία ερμηνείες, πρέπει να προτιμάται η ερμηνεία που καθιστά την εν λόγω διάταξη σύμφωνη προς τη Συνθήκη και όχι εκείνη που συνεπάγεται το ασύμβατό της προς αυτήν (απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 1983, 218/82, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1983, σ. 4063, σκέψη 15). Συγκεκριμένα, εν προκειμένω, δεν χωρεί αμφιβολία ως προς την ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 423/2007.

⁷⁷ Κατά τα λοιπά, τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας σχετικά με το προβαλλόμενο ασύμβατο με την αρχή της αναλογικότητας της ερμηνείας που έγινε δεκτή με τη σκέψη 67 ανωτέρω θα εκτιμηθούν στη συνέχεια της παρούσας αποφάσεως, στο πλαίσιο της εξετάσεως της ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας που αφορά το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 423/2007 και προβλήθηκε από την προσφεύγουσα στην υπόθεση Τ-332/08.

Επί της ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 423/2007

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 78 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 423/2007 αντίκειται στην αρχή της αναλογικότητας και πρέπει, κατά συνέπεια, να κηρυχθεί ανεφάρμοστο στην υπό κρίση υπόθεση δυνάμει του άρθρου 241 ΕΚ. Συνεπώς, κατά την προσφεύγουσα, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί λόγω ελλείψεως νομικής βάσεως.
- 79 Προς στήριξη της απόψεώς της, πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το ασύμβατο του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 423/2007 με την αρχή της αναλογικότητας προκύπτει από τα εκτεθέντα στις σκέψεις 48 έως 54 ανωτέρω επιχειρήματα.
- 80 Δεύτερον, η δέσμευση των κεφαλαίων όλων των οντοτήτων που ανήκουν σε ή ελέγχονται από οντότητα η οποία έχει αναγνωρισθεί ως μετέχουσα στη διάδοση πυρηνικών όπλων δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο α' ή β', του κανονισμού 423/2007, δεν έχει «εύλογο σύνδεσμο» με τον σκοπό που συνίσταται στην παρακώλυση της διαδόσεως πυρηνικών όπλων και της χρηματοδοτήσεώς της.
- 81 Συναφώς, η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι, καταρχάς, είναι τράπεζα του Ηνωμένου Βασιλείου, διακρίνεται από τη μητρική της εταιρία και τηρεί όλες τις ισχύουσες κανονιστικές ρυθμίσεις. Διευκρινίζει ότι υπόκεινταν στις ίδιες υποχρεώσεις με τις λοιπές κοινοτικές τράπεζες όσον αφορά τα περιοριστικά μέτρα που ελήφθησαν κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν και συμμορφώθηκε με αυτά. Καθόσον δεν αποδείχθηκε ούτε προβλήθηκε ότι η προσφεύγουσα μετείχε στη χρηματοδότηση της διαδόσεως πυρηνικών όπλων, ότι το σκεπτικό της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν την αναφέρει ρητώς και ότι ούτε η ίδια ούτε η ΒΜΙ προσδιορίστηκαν ως οντότητες συμβάλλουσες στη διάδοση πυρηνικών όπλων με το ψήφισμα 1803 (2008) του Συμβουλίου Ασφαλείας, η αυτόματη εφαρμογή του μέτρου δεσμεύσεως των κεφαλαίων του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 423/2007 δεν εντάσσεται στον σκοπό παρακώλυσεως της διαδόσεως πυρηνικών όπλων.

- 82 Στη συνέχεια, η δέσμευση των κεφαλαίων της προσφεύγουσας δεν έχει συνέπειες στη διάδοση πυρηνικών όπλων, εφόσον η προσφεύγουσα δεν μετέχει στη χρηματοδότησή της και τα ληφθέντα μέτρα δεν μπορούν να τροποποιήσουν τη θέση των ιρανικών αρχών. Συναφώς, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι, εν πάση περιπτώσει, συμμορφούται προς την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον αφορά την ΒΜΙ και τις λοιπές οντότητες τις οποίες αφορούν τα περιοριστικά μέτρα, όπερ συνεπάγεται ότι η μόνη συνέπεια της δεσμεύσεως κεφαλαίων είναι η παρακώλυση της πραγματοποιήσεως συναλλαγών με οντότητες που δεν μετέχουν στη διάδοση πυρηνικών όπλων. Ομοίως, η απαγόρευση πραγματοποιήσεως συναλλαγών που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα δεν ασκεί οικονομική πίεση στη χρηματοδότηση της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων, δεδομένου ότι η κύρια δραστηριότητά της συνίσταται στην επένδυση των προερχομένων από το Ιράν κεφαλαίων σε περιουσιακά στοιχεία ευρισκόμενα εκτός της χώρας αυτής.
- 83 Τέλος, η προσφεύγουσα φρονεί ότι είναι εσφαλμένο το επιχείρημα του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας ότι η δέσμευση των κεφαλαίων των οντοτήτων που ανήκουν ή ελέγχονται σκοπεί επίσης την άσκηση οικονομικής πίεσεως στην ΒΜΙ και την Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν, εφόσον η ερμηνεία αυτή δεν δικαιολογείται σε σχέση με το γράμμα και το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 423/2007.
- 84 Τρίτον, η δέσμευση των κεφαλαίων όλων των οντοτήτων που ανήκουν σε ή ελέγχονται από οντότητα η οποία έχει αναγνωρισθεί ως μετέχουσα στη διάδοση πυρηνικών όπλων δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο α' ή β', του κανονισμού 423/2007 δεν αποτελεί το λιγότερο περιοριστικό μέτρο για την επίτευξη του σκοπού που συνίσταται στην παρακώλυση της διαδόσεως πυρηνικών όπλων ή της χρηματοδοτήσεώς της ή για την άσκηση της δέουσας προσοχής έναντι της προσφεύγουσας.
- 85 Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, καταρχάς, ότι η δέσμευση των κεφαλαίων της τής στερεί τη δυνατότητα πραγματοποίησης συναλλαγών και, κατά συνέπεια, προκαλεί σοβαρή ζημία στα οικονομικά της και στη φήμη της. Επομένως, η εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ' του κανονισμού 423/2007 αποτελεί δυσανάλογη προσβολή του δικαιώματος της προσφεύγουσας περί απρόσκοπτης απολαύσεως των περιουσιακών της στοιχείων, της ελεύθερης παροχής χρηματοοικονομικών υπηρεσιών στην Ευρωπαϊκή Ένωση και της ελεύθερης κυκλοφορίας κεφαλαίων και πληρωμών.

- 86 Στη συνέχεια, το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 423/2007 είναι δυσανάλογο σε σχέση με το ψήφισμα 1803 (2008) το οποίο σκοπεύει να εφαρμόσει. Συγκεκριμένα, τα αποτελέσματα της διατάξεως αυτής βαίνουν πέραν των ορίων της απαιτήσεως της παραγράφου 10 του ψηφίσματος αυτού, η οποία απλώς καλεί τα κράτη να επιδείξουν ιδιαίτερη προσοχή ως προς τις δραστηριότητες της ΒΜΙ και των θυγατρικών της.
- 87 Τέλος, τονίζοντας ότι τα υφιστάμενα μέτρα εποπτείας και ελέγχου είναι πρόσφορα, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι θα μπορούσαν να εφαρμοστούν άλλα λιγότερο περιοριστικά μέτρα από τη δέσμευση των κεφαλαίων της, είτε εναλλακτικώς είτε σωρευτικώς, για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού. Συναφώς, με τα υπομνήματά της, η προσφεύγουσα ανέφερε την ενίσχυση της εποπτείας της εκ μέρους της τηρήσεως των περιοριστικών μέτρων, την απαίτηση αυξημένης διαφάνειας σε σχέση με τις δραστηριότητές της, μεταξύ άλλων, όσον αφορά τις λεπτομέρειες των οικείων λογαριασμών και συναλλαγών, τη λήψη μέτρων με σκοπό την τακτική επανεξέταση της καταστάσεώς της και την ενίσχυση της συνεργασίας με την ΑΧΥ και τον όμιλο οικονομικών δραστηριοτήτων του Ηνωμένου Βασιλείου. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα προέβαλε επίσης την προηγούμενη έγκριση των συναλλαγών και την εποπτεία τους από ανεξάρτητο εντολέα, καθώς και την πλήρη απαγόρευση των συναλλαγών με το Ιράν.
- 88 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από τους παρεμβαίνοντες, ισχυρίζεται ότι η δέσμευση των κεφαλαίων της προσφεύγουσας συνδέεται με την παρακώλυση της διαδόσεως πυρηνικών όπλων, εφόσον η δέσμευση αυτή είναι αναγκαία για να διασφαλισθεί ότι τα ληφθέντα στο πλαίσιο αυτό μέτρα κατά της μητρικής εταιρίας, της ΒΜΙ, είναι αποτελεσματικά και δεν καταστρατηγούνται. Στο πλαίσιο αυτό, το Συμβούλιο τονίζει ότι η προσφεύγουσα ευρίσκεται υπό τον αποτελεσματικό έλεγχο της ΒΜΙ. Επομένως, κατά την άποψη του Συμβουλίου, τα κεφάλαια της προσφεύγουσας μπορούν να χρησιμοποιούνται ευθέως ή εμμέσως για τη διάδοση πυρηνικών όπλων, και, συνεπώς, η δέσμευσή τους είναι αναγκαία, μεταξύ άλλων, για να μην καταστρατηγούνται τα μέτρα που αφορούν την ΒΜΙ μέσω μεταβιβάσεων που πραγματοποιεί η προσφεύγουσα υπέρ της ΒΜΙ ή άλλων θυγατρικών ή υποκαταστημάτων της, ενδεχομένως μέσω τρίτων, των οποίων δεν είναι γνωστός ο σύνδεσμος με την ΒΜΙ.
- 89 Συναφώς, το Συμβούλιο επισημαίνει επίσης ότι, εφόσον η Κοινότητα δεν έχει εξωεδαφική αρμοδιότητα, το αποτέλεσμα της προσβαλλομένης αποφάσεως εξαρτάται κυρίως από την εφαρμογή της στα υποκαταστήματα και στις θυγατρικές της ΒΜΙ, που είναι εγκατεστημένα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, περιλαμβανομένης και της προσφεύγουσας.

- 90 Το Συμβούλιο προσθέτει ότι τα προταθέντα από την προσφεύγουσα εναλλακτικά μέτρα δεν διασφαλίζουν την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού. Επομένως, υποχρεωτική δημοσιοποίηση των λεπτομερειών σχετικά με τους λογαριασμούς και τις οικείες συναλλαγές είναι άνευ αποτελέσματος όσον αφορά τις ήδη πραγματοποιηθείσες συναλλαγές. Ομοίως, η ενίσχυση της συνεργασίας με τις εθνικές αρχές δεν εμποδίζει την πραγματοποίηση συναλλαγών μέσω τρίτων των οποίων δεν είναι γνωστή η συμμετοχή στη διάδοση πυρηνικών όπλων.
- 91 Το Συμβούλιο υποστηρίζει επίσης ότι, μολονότι η προσφεύγουσα υφίσταται ορισμένη ζημία λόγω της εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, δεν διακυβεύεται η ύπαρξή της κατά την περίοδο της δεσμεύσεως των κεφαλαίων. Συναφώς, το Συμβούλιο προβάλλει τις εξαιρέσεις των άρθρων 9 και 10 του κανονισμού 423/2007, καθώς και τα σημαντικά χρηματοοικονομικά αποθέματα της ΒΜΙ και το γεγονός ότι πολυάριθμες εμπορικές τράπεζες διένυσαν περιόδους κατά τη διάρκεια των οποίων δεν αποκόμισαν κέρδη. Το Συμβούλιο εκτιμά ότι η προσβολή της φήμης της προσφεύγουσας προκύπτει ήδη από την απόφαση 1803 (2008), στην οποία αναφέρονται ρητώς τόσο η ΒΜΙ όσο και τα υποκαταστήματα και οι θυγατρικές της.
- 92 Το Συμβούλιο καταλήγει ότι, λαμβανομένης υπόψη της σημασίας της διατηρήσεως της ειρήνης και της διεθνούς ασφάλειας, της αρνήσεως της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν να αναστείλει τη διάδοση πυρηνικών όπλων και του ελέγχου της προσφεύγουσας από οντότητα η οποία μετέχει στη διάδοση πυρηνικών όπλων, η δέσμευση των κεφαλαίων της προσφεύγουσας δεν είναι δυσανάλογη.
- 93 Πέραν των προβληθέντων από το Συμβούλιο επιχειρημάτων, το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας ισχυρίζεται ότι η δέσμευση των κεφαλαίων των οντοτήτων που ανήκουν σε ή ελέγχονται από οντότητα η οποία έχει αναγνωρισθεί ως μετέχουσα στη διάδοση πυρηνικών όπλων υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο α' ή β', του κανονισμού 423/2007, σκοπεύει επίσης την άσκηση οικονομικής πιέσεως στην ΒΜΙ και, τελικώς, στην Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν. Ωστόσο, η ΒΜΙ εξακολουθεί να επωφελείται από την οικονομική δραστηριότητα της προσφεύγουσας, τόσο οικονομικώς όσο και μέσω της φήμης και της παρουσίας της προσφεύγουσας στην αγορά.

- 94 Ομοίως, κατά το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν εκδόθηκε για να θέσει σε εφαρμογή το ψήφισμα 1803 (2008), αλλά το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 423/2007, το οποίο σκοπεί την επίτευξη των σκοπών του ψηφίσματος 1737 (2006). Επιπλέον, το γεγονός ότι η δέσμευση των κεφαλαίων της προσφεύγουσας και της BMI δεν ζητήθηκε με το ψήφισμα 1803 (2008) δεν συνεπάγεται ότι το Συμβούλιο δεν μπορούσε να αποφασίσει τη λήψη του μέτρου αυτού.
- 95 Όσον αφορά τις συνέπειες της προσβαλλομένης αποφάσεως επί της προσφεύγουσας, το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας διευκρινίζει ότι στην προσφεύγουσα χορηγήθηκαν ήδη πλέον των εκατό αδειών δυνάμει των άρθρων 9 και 10 του κανονισμού 423/2007. Κατά συνέπεια, η ύπαρξη της προσφεύγουσας δεν διακυβεύεται.
- 96 Η Γαλλική Δημοκρατία προσθέτει ότι η αποτελεσματικότητα των προταθέντων από την προσφεύγουσα λιγότερο περιοριστικών μέτρων προϋποθέτει σχέση εμπιστοσύνης με την προσφεύγουσα. Εντούτοις, τέτοια σχέση είναι αδύνατη με εταιρία ελεγχόμενη από την BMI.
- 97 Εξάλλου, κατά τη Γαλλική Δημοκρατία, είναι αλυσιτελές το γεγονός ότι η προσφεύγουσα πρέπει να τηρεί τα περιοριστικά μέτρα και ότι παράβαση των εφαρμοστέων κανόνων επισύρει ποινικές κυρώσεις. Συγκεκριμένα, τα περιοριστικά μέτρα έχουν προληπτικό χαρακτήρα, ενώ οι ποινικές κυρώσεις επιβάλλονται εκ των υστέρων. Περαιτέρω, ενώ τα περιοριστικά μέτρα αφορούν την προσφεύγουσα, εντούτοις η ενδεχόμενη κίνηση ποινικής διαδικασίας κατά ενός από τους υπαλλήλους της δεν αφορά την ίδια.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 98 Εισαγωγικώς, παρατηρείται ότι η υπό κρίση ένσταση ελλείψεως νομιμότητας έγκειται στην αμφισβήτηση του συμβατού με την αρχή της αναλογικότητας ενός από τους γενικούς κανόνες περί καθορισμού των λεπτομερειών των περιοριστικών μέτρων που θεσπίζονται με τον κανονισμό 423/2007, ήτοι του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ', το οποίο επιβάλλει στο Συμβούλιο, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 61 έως 67 ανωτέρω,

τη δέσμευση των κεφαλαίων των οντοτήτων που ανήκουν σε ή ελέγχονται από οντότητα η οποία έχει αναγνωρισθεί ως μετέχουσα στη διάδοση πυρηνικών όπλων υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο α' ή β', του κανονισμού αυτού. Επομένως, αφενός, η συλλογιστική της σκέψης 45 ανωτέρω ισχύει όσον αφορά την έκταση του ελέγχου του Πρωτοδικείου και, αφετέρου, κατ' αναλογία με όσα διαπιστώθηκαν με τη σκέψη 72 ανωτέρω, τα επιχειρήματα περί της σχέσεως της προσφεύγουσας και της ΒΜΙ, καθώς και περί της ιδιαίτερης θέσης της προσφεύγουσας ως τράπεζας του Ηνωμένου Βασιλείου, δεν ασκούν επιρροή στο πλαίσιο της εξετάσεως της υπό κρίση ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας. Αντιθέτως, πρέπει να ληφθούν υπόψη στο πλαίσιο της εξετάσεως της αιτιάσεως ότι δεν δικαιολογούνταν στην περίπτωση της προσφεύγουσας η εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 423/2007. Κατά συνέπεια, τα επιχειρήματα αυτά θα εξετασθούν στις σκέψεις 119 έως 129 κατωτέρω.

99 Διαπιστώνεται επίσης ότι δεν ασκεί επιρροή η παραπομπή στο ψήφισμα 1803 (2008) του Συμβουλίου Ασφαλείας. Συγκεκριμένα, σε αντίθεση με το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 423/2007, η εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 2, είναι ανεξάρτητη της επιβολής της δεσμεύσεως κεφαλαίων από το Συμβούλιο Ασφαλείας. Ο σκοπός της διατάξεως αυτής είναι να δοθεί στο Συμβούλιο η δυνατότητα να επιβάλει, οσάκις κρίνει ότι δικαιολογείται, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του που αντλούνται από τα άρθρα 60 ΕΚ και 301 ΕΚ, τη δέσμευση κεφαλαίων οντοτήτων οι οποίες δεν αποτελούν το αντικείμενο αναλόγων μέτρων ληφθέντων από το Συμβούλιο Ασφαλείας. Επομένως, αντιθέτως προς όσα διατείνεται η προσφεύγουσα, το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 423/2007 δεν συνιστά εφαρμογή του ψηφίσματος 1803 (2008), όπερ συνεπάγεται ότι το περιεχόμενο της εν λόγω αποφάσεως δεν συνιστά κριτήριο βάσει του οποίου πρέπει να εκτιμηθεί το συμβατό του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 423/2007 με την αρχή της αναλογικότητας.

100 Κατά τη νομολογία, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, η οποία αποτελεί μέρος των γενικών αρχών του κοινοτικού δικαίου, η νομιμότητα της απαγορεύσεως μιας οικονομικής δραστηριότητας εξαρτάται από το αν τα απαγορευτικά μέτρα είναι πρόσφορα και αναγκαία για την υλοποίηση των νομίμως επιδιωκόμενων με την επίμαχη ρύθμιση σκοπών, δεδομένου ότι, όταν είναι δυνατή η επιλογή μεταξύ πλειόνων κατάλληλων μέτρων, πρέπει να επιλέγεται το λιγότερο καταναγκαστικό, οι δε περιορισμοί που προκύπτουν δεν πρέπει να είναι δυσανάλογοι σε σχέση με τους επιδιωκόμενους σκοπούς (απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Νοεμβρίου 1990, C-331/88, Fedesa κ.λπ., Συλλογή 1990, σ. I-4023, σκέψη 13). Επομένως, με γνώμονα τα κριτήρια αυτά πρέπει να εξετασθούν τα λοιπά επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

- 101 Συναφώς, πρώτον, στον βαθμό που η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας σχετικά με την ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 423/2007, συνοψισθείσα στις σκέψεις 48 έως 54 ανωτέρω, ασκεί επιρροή ως προς την εξέταση του συμβατού της ίδιας διατάξεως με την αρχή της αναλογικότητας, πρέπει να απορριφθεί για τους εκτεθέντες στις σκέψεις 69 έως 76 ανωτέρω λόγους.
- 102 Δεύτερον, όσον αφορά την ύπαρξη συνδέσμου μεταξύ του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 423/2007 και του επιδιωκόμενου σκοπού, παρατηρείται ότι ο κανονισμός 423/2007 σκοπεί την παρακώλυση της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων και της χρηματοδοτήσεώς της και την άσκηση πίεσεως στην Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν προκειμένου να θέσει τέλος στις δραστηριότητες αυτές. Ο σκοπός αυτός εντάσσεται στο γενικότερο πλαίσιο των προσπαθειών σχετικά με τη διατήρηση της ειρήνης και της διεθνούς ασφάλειας και είναι, κατά συνέπεια, θεμιτός, γεγονός το οποίο εξάλλου δεν αμφισβητεί η προσφεύγουσα.
- 103 Αντιθέτως προς όσα διατείνεται η προσφεύγουσα, η δέσμευση των κεφαλαίων των οντοτήτων που ανήκουν σε ή ελέγχονται από οντότητα η οποία έχει αναγνωρισθεί ως μετέχουσα στη διάδοση των πυρηνικών όπλων κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχεία α' ή β', του κανονισμού 423/2007 συνδέεται με τον εκτεθέντα στην προηγούμενη σκέψη σκοπό. Συγκεκριμένα, όταν δεσμεύονται τα κεφάλαια οντότητας η οποία έχει αναγνωρισθεί ως μετέχουσα στη διάδοση των πυρηνικών όπλων, υπάρχει ο μη αμελητέος κίνδυνος η οντότητα αυτή να ασκήσει πίεση στις οντότητες που κατέχει ή ελέγχει να καταστρατηγήσουν το αποτέλεσμα των μέτρων που την αφορούν, ενθαρρύνοντάς τες είτε να της μεταφέρουν ευθέως ή εμμέσως τα κεφάλαιά τους είτε να πραγματοποιούν συναλλαγές τις οποίες δεν μπορεί να εκτελέσει η ίδια λόγω της δεσμεύσεως των κεφαλαίων της. Υπό τις συνθήκες αυτές, θεωρείται ότι η δέσμευση κεφαλαίων των οντοτήτων που ανήκουν σε ή ελέγχονται από οντότητα η οποία έχει αναγνωρισθεί ως μετέχουσα στη διάδοση των πυρηνικών όπλων είναι αναγκαία και πρόσφορη για τη διασφάλιση της αποτελεσματικότητας των μέτρων που ελήφθησαν κατά της εν λόγω οντότητας, προς αποτροπή της καταστρατηγήσεως των μέτρων αυτών.
- 104 Περαιτέρω, η ύπαρξη του προεκτεθέντος κινδύνου εξηγεί ότι, αφενός, το γεγονός που συζητήθηκε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι ο κανονισμός 423/2007 αφορά τις οντότητες που ανήκουν σε ή ελέγχονται, ενώ δεν αναφέρονται ρητώς καν στις αιτιολογικές σκέψεις 2 και 6, οι οποίες αφορούν τα διάφορα επίμαχα περιοριστικά μέτρα. Αφετέρου, εξηγεί ότι δεν ασκεί επιρροή το ζήτημα συμμετοχής στη διάδοση των πυρηνικών όπλων της ίδιας της οντότητας που ανήκει ή ελέγχεται.

- 105 Οι λοιπές περιστάσεις που επικαλείται η προσφεύγουσα δεν δύνανται να μεταβάλουν το συμπέρασμα αυτό. Επομένως, το γεγονός ότι η οντότητα που ανήκει ή ελέγχεται δεν αποτέλεσε το αντικείμενο πειθαρχικών ή κανονιστικών μέτρων στο παρελθόν και συμμορφώθηκε προς τα ισχύοντα συστήματα επιβολής κυρώσεων και τα περιοριστικά μέτρα δεν ασκεί συναφώς επιρροή εφόσον, όσο το μέτρο δεσμεύσεως κεφαλαίων δεν αφορούσε τη μητρική εταιρία, μπορούσε, με την επιφύλαξη τηρήσεως των λοιπών εφαρμοστέων κανόνων, να μεταφέρει τα κεφάλαια των οντοτήτων που κατέχει ή ελέγχει και να πραγματοποιήσει συναλλαγές ασύμβατες πλέον προς τα ληφθέντα περιοριστικά μέτρα. Κατά συνέπεια, δεν είχε λόγο να ασκήσει πίεση στις οντότητες που κατέχει ή ελέγχει. Ομοίως δήλωση της οντότητας που ανήκει ή ελέγχεται ότι συμμορφούται προς τις συνέπειες της δεσμεύσεως των κεφαλαίων της μητρικής της οντότητας δεν συνεπάγεται επαρκείς εγγυήσεις ότι η ενδεχομένως ασκούμενη από τη μητρική εταιρία πίεση είναι άνευ αποτελέσματος.
- 106 Αντιθέτως, πρέπει να απορριφθεί η άποψη του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας ότι η δέσμευση των κεφαλαίων των οντοτήτων που ανήκουν ή ελέγχονται σκοπεί επίσης την άσκηση οικονομικής πίεσεως στην Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν μέσω της BMI, εμποδίζοντας την BMI να απολαύει των κερδών, της φήμης και της θέσεως στην αγορά της προσφεύγουσας. Συγκεκριμένα, τα θεσπισθέντα με τον κανονισμό 423/2007 περιοριστικά μέτρα δεν έχουν αντικείμενο την άσκηση τέτοιας οικονομικής πίεσεως. Συναφώς, παρατηρείται ότι, μολονότι τα μέτρα αυτά, των οποίων γίνεται μνεία στις αιτιολογικές σκέψεις 2 και 6 του κανονισμού 423/2007, έχουν ασφαλώς σκοπό την άσκηση πίεσεως στην Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν, πρόκειται εντούτοις αποκλειστικά για συντηρητικούς περιορισμούς με σκοπό την παρακώλυση της διαδόσεως πυρηνικών όπλων και της χρηματοδοτήσεώς της. Ωστόσο, από κανένα στοιχείο του κανονισμού 423/2007 δεν μπορεί να συναχθεί ότι τα μέτρα αυτά σκοπούν να θίξουν την οικονομική κατάσταση των οικείων οντοτήτων, πέραν αυτού που είναι αναγκαίο για την παρακώλυση της διαδόσεως πυρηνικών όπλων και της χρηματοδοτήσεώς της.
- 107 Τρίτον, όσον αφορά την ύπαρξη άλλων λιγότερο περιοριστικών μέτρων από τη δέσμευση των κεφαλαίων δυναμένων να εφαρμοστούν είτε εναλλακτικώς είτε σωρευτικώς προς επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, παρατηρείται, καταρχάς, ότι δεν αποδείχτηκε ο πρόσφορος χαρακτήρας των μέτρων εποπτείας και ελέγχου που υφίσταντο κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως σε σχέση με τον εκτεθέντα στη σκέψη 103 ανωτέρω κίνδυνο.

- 108 Στη συνέχεια, η ενίσχυση του ελέγχου της τηρήσεως των περιοριστικών μέτρων από τις αρμόδιες αρχές και της αυξημένης συνεργασίας με αυτές, η απαίτηση ιδιαίτερης διαφάνειας όσον αφορά τις δραστηριότητες της προσφεύγουσας και η λήψη μέτρων με σκοπό να εξετάζεται τακτικώς η κατάσταση της προσφεύγουσας αποτελούν *ex post* μέτρα αφορώντα ήδη πραγματοποιηθείσες συναλλαγές και, επομένως, δεν δύνανται να αποτρέψουν συναλλαγές που δεν συμβιβάζονται, ενδεχομένως, με τα ληφθέντα περιοριστικά μέτρα. Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο στην περίπτωση που η αποτελεσματικότητά τους προϋποθέτει ότι οι αρμόδιες αρχές μπορούν να καθορίσουν αν το έτερο μέρος της συναλλαγής συνδέεται ή όχι με την ΒΜΙ ή με άλλη οντότητα που έχει αναγνωρισθεί ως μετέχουσα στη διάδοση των πυρηνικών όπλων.
- 109 Τέλος, πρέπει να κριθεί ότι τα μέτρα περί των οποίων έγινε λόγος για πρώτη φορά κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη. Συγκεκριμένα, περί των αυτών έγινε λόγος κατά τη διάρκεια της διαδικασίας χωρίς να προβληθεί οποιοσδήποτε δικαιολογητικός λόγος, κατά παράβαση του άρθρου 48, παράγραφος 2, και του άρθρου 76α, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας. Εν πάση περιπτώσει, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε τη σκοπιμότητα ενός συστήματος προηγούμενης εγκρίσεως και εποπτείας από ανεξάρτητο εντολέα. Κατά την άποψη της προσφεύγουσας, η πλήρης απαγόρευση των συναλλαγών με το Ιράν δεν είναι, εν πάση περιπτώσει, αποτελεσματική για την αποτροπή των συναλλαγών με ενδιάμεσους που δεν είναι εγκατεστημένοι στη χώρα αυτή και δεν είναι γνωστή η συνεργασία τους με την ΒΜΙ.
- 110 Υπό τις συνθήκες αυτές, συνάγεται ότι τα προταθέντα από την προσφεύγουσα εναλλακτικά μέτρα δεν είναι πρόσφορα για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού.
- 111 Τέταρτον, όσον αφορά τα προβλήματα που δημιουργήθηκαν στην προσφεύγουσα, από τη νομολογία προκύπτει ότι τα θεμελιώδη δικαιώματα τα οποία αυτή επικαλείται, ήτοι το δικαίωμα της ιδιοκτησίας και το δικαίωμα άσκησης οικονομικής δραστηριότητας, δεν είναι απόλυτα προνόμια και η άσκησή τους μπορεί να αποτελέσει το αντικείμενο περιορισμών που δικαιολογούνται από τους σκοπούς γενικού συμφέροντος που επιδιώκει η Κοινότητα. Επομένως, κάθε περιοριστικό οικονομικό ή χρηματοπιστωτικό μέτρο επιφέρει, εξ ορισμού, αποτελέσματα που θίγουν τα δικαιώματα ιδιοκτησίας και την ελεύθερη άσκηση των επαγγελματικών δραστηριοτήτων, προκαλώντας με τον τρόπο αυτόν ζημίες σε μέρη των οποίων δεν

στοιχειοθετείται η ευθύνη ως προς την κατάσταση που οδήγησε στη λήψη των επίμαχων μέτρων. Η σημασία των επιδιωκόμενων με την επίμαχη ρύθμιση σκοπών δύναται να δικαιολογήσει ακόμα και σημαντικές αρνητικές συνέπειες για ορισμένους επιχειρηματίες (βλ., συναφώς, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 30ής Ιουλίου 1996, C-84/95, Bosphorus, Συλλογή 1996, σ. I-3953, σκέψεις 21 έως 23, και Kadi και Al Barakaat International Foundation κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψεις 354 έως 361).

- 112 Συναφώς, επισημαίνεται ότι η ελευθερία ασκήσεως οικονομικής δραστηριότητας, καθώς και το δικαίωμα της ιδιοκτησίας τραπεζικού ιδρύματος εγκατεστημένου στο έδαφος της Κοινότητας, περιορίζονται σε ουσιώδη βαθμό με τη δέσμευση των κεφαλαίων της προσφεύγουσας. Συγκεκριμένα, η οικεία οντότητα δεν μπορεί να προβεί σε νέες συναλλαγές με τους πελάτες της και, πλην της περιπτώσεως κατά την οποία διαθέτει συγκεκριμένες άδειες, δεν μπορεί να πραγματοποιήσει καμία μεταφορά των κεφαλαίων της. Εντούτοις, δεδομένης της πρωταρχικής σημασίας της διατηρήσεως της ειρήνης και της διεθνούς ασφάλειας, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι τα προβλήματα που προκλήθηκαν δεν είναι υπέρμετρα σε σχέση με τους επιδιωκόμενους σκοπούς.
- 113 Τέλος, όσον αφορά την προβληθείσα από την προσφεύγουσα προσβολή της ελεύθερης κυκλοφορίας κεφαλαίων και πληρωμών, επισημαίνεται ότι το άρθρο 60 ΕΚ, το οποίο αποτελεί μέρος των διατάξεων που διέπουν τον τομέα αυτόν, εξουσιοδοτεί ρητώς το Συμβούλιο να λαμβάνει τα αναγκαία επείγοντα μέτρα σχετικά με τις κινήσεις κεφαλαίων και τις πληρωμές έναντι των τρίτων χωρών, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 301 ΕΚ. Ωστόσο, ακριβώς βάσει των δύο αυτών διατάξεων της Συνθήκης ΕΚ εκδόθηκε ο κανονισμός 423/2007, όπερ συνεπάγεται ότι οι περιορισμοί που επιφέρει ο κανονισμός αυτός αποτελούν μέρος των κανόνων που οριοθετούν την ελεύθερη κυκλοφορία κεφαλαίων και των πληρωμών που θεσπίζει η εν λόγω Συνθήκη και, επομένως, πρέπει να συνάδουν με αυτή.
- 114 Κατόπιν των προεκτεθέντων, συνάγεται ότι δεν αποδείχτηκε ότι το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 423/2007 δεν συμβιβάζεται με την αρχή της αναλογικότητας. Επομένως, πρέπει να απορριφθεί η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας που προέβαλε η προσφεύγουσα κατά της διατάξεως αυτής.

Επί της ιδιότητας της προσφεύγουσας ως οντότητας «που ανήκει ή ελέγχεται», υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 423/2007

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 115 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η ιδιαίτερη κατάστασή της περιορίζει σημαντικά τον έλεγχο που μπορεί να ασκήσει η ΒΜΙ σε αυτή, οπότε το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 423/2007 δεν έχει εφαρμογή επ' αυτής.
- 116 Συναφώς, πρώτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι αποτελεί χωριστή και ανεξάρτητη νομική οντότητα σε σχέση με την ΒΜΙ, η οποία δεν επεμβαίνει, μεταξύ άλλων, στην καθημερινή διαχείρισή της. Δεύτερον, τόσο η προσφεύγουσα όσο και οι διευθυντές και υπάλληλοί της υπόκεινται στον κανονισμό 423/2007 και τηρούν τα λοιπά περιοριστικά μέτρα, εφαρμοστέα καθεστώτα επιβολής κυρώσεων και ρυθμίσεις. Τρίτον, κατά το αγγλικό δίκαιο, οι διευθυντές εταιρίας έχουν ποικίλες υποχρεώσεις έναντι της εταιρίας, και όχι έναντι των μετόχων της, και δεν είναι σύνηθες η μη δικαιολογημένη απόλυση διευθυντή. Τέταρτον, ως τράπεζα του Ηνωμένου Βασιλείου, η προσφεύγουσα ελέγχεται από την ΑΧΥ, μεταξύ άλλων, όσον αφορά τις σχέσεις της με την ΒΜΙ καθώς και τον διορισμό και τη σύνθεση των στελεχών της. Εντούτοις, ούτε η ίδια ούτε οι διευθυντές και υπάλληλοί της αποτέλεσαν το αντικείμενο ρυθμιστικών ή πειθαρχικών μέτρων εκ μέρους της ΑΧΥ, ένας από τους σκοπούς της οποίας συνίσταται στην καταπολέμηση του οικονομικού εγκλήματος, περιλαμβανομένης της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας και της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων. Πέμπτον, η προσφεύγουσα δηλώνει διατεθειμένη να συνάψει, ενδεχομένως, συμφωνία δυνάμει της οποίας κανείς από τους διευθυντές της δεν μπορεί να αντικατασταθεί χωρίς τη συναίνεση των αρμοδίων αρχών.
- 117 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από τους παρεμβαίνοντες, παραπέμπει στη νομολογία του τομέα του δικαίου του ανταγωνισμού για να υποστηρίξει ότι, εφόσον η προσφεύγουσα ανήκει εξ ολοκλήρου στην ΒΜΙ, βρίσκεται υπό τον αποτελεσματικό έλεγχο της ΒΜΙ και, ως εκ τούτου, δεν διαθέτει πραγματική ανεξαρτησία κατά τον καθορισμό του τρόπου δράσης της. Συναφώς, το Συμβούλιο επικαλείται ότι, κατά πάσα πιθανότητα, οι διευθυντές της προσφεύγουσας διορίστηκαν από την ΒΜΙ, οφείλουν να της αποδίδουν λογαριασμό και μπορούν να απολυθούν από αυτή.

- 118 Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας προσθέτει ότι η ανάληψη δεσμεύσεως που προτείνει η προσφεύγουσα δεν αρκεί για να εμποδίσει την άσκηση ουσιαστικού ελέγχου της ΒΜΙ επ' αυτής, εφόσον η δέσμευση αυτή είναι απίθανο να τηρηθεί, μπορεί να καταγγεληθεί ανά πάσα στιγμή και δεν μπορεί να υπερισχύσει των εφαρμοστέων κανόνων του αγγλικού εταιρικού δικαίου.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 119 Εισαγωγικώς, παρατηρείται ότι ο παρών λόγος αφορά τη νομιμότητα αποφάσεως με την οποία τα θεσπισθέντα με τον κανονισμό 423/2007 περιοριστικά μέτρα εφαρμόστηκαν σε μια δεδομένη οντότητα. Το γεγονός αυτό συνεπάγεται ότι το Πρωτοδικείο θα προβεί στον δικαστικό έλεγχο όπως αναφέρθηκε στη σκέψη 46 ανωτέρω.
- 120 Εν προκειμένω, από την αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως και τις παρατηρήσεις του Συμβουλίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, προκύπτει ότι το Συμβούλιο αποφάσισε να εφαρμόσει το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 423/2007 στην προσφεύγουσα, διότι ήταν οντότητα «που ανήκει» στην ΒΜΙ. Το περιεχόμενο της έννοιας αυτής είναι κατ' αρχάς σαφές, εφόσον παραπέμπει σε συμμετοχή της ΒΜΙ στο κεφάλαιο της προσφεύγουσας. Ωστόσο, παρατηρείται ότι, δυνάμει της παρατεθείσας στη σκέψη 61 ανωτέρω νομολογίας, η ανάλυση της εν λόγω έννοιας δεν πρέπει να βασίζεται αποκλειστικά στο εννοιολογικό της περιεχόμενο, αλλά πρέπει εξάλλου να λαμβάνει υπόψη τον σύνδεσμο που υφίσταται μεταξύ του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 423/2007 και του επιδιωκόμενου με τον κανονισμό 423/2007 σκοπού, όπως εκτέθηκε στις σκέψεις 102 και 103 ανωτέρω.
- 121 Κατά συνέπεια, πρέπει να αναζητηθεί αν, λόγω του ότι ανήκει στην ΒΜΙ, η προσφεύγουσα είναι αρκετά πιθανό να οδηγηθεί στην καταστρατήγηση του αποτελέσματος των μέτρων που εκδόθηκαν κατά της μητρικής της εταιρίας. Στο πλαίσιο αυτό, είναι χρήσιμο για το Πρωτοδικείο να αντλήσει συμπεράσματα από τη νομολογία στον τομέα του δικαίου του ανταγωνισμού και σχετικά με τον καταλογισμό σε θυγατρική της παραβατικής συμπεριφοράς της μητρικής εταιρίας. Συγκεκριμένα, σε αμφότερες τις περιπτώσεις πρέπει να εκτιμηθεί αν, λόγω της μεγάλης επιρροής της μητρικής εταιρίας, η θυγατρική ενδέχεται να υποχρεωθεί να εφαρμόσει τις οδηγίες της

μητρικής εταιρίας αντί να καθορίσει αυτοτελώς τη συμπεριφορά της (βλ., συναφώς, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 14ης Ιουλίου 1972, 48/69, Imperial Chemical Industries κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1972-1973, σ. 99, σκέψη 133, και της 24ης Οκτωβρίου 1996, C-73/95 P, Viho κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. I-5457, σκέψη 16), και τούτο ακόμη και αν η επιβληθείσα από τη μητρική εταιρία συμπεριφορά δεν είναι της ίδιας φύσεως στις δύο περιπτώσεις.

- 122 Η διαφορά αυτή συνεπάγεται εξάλλου ότι, κατά την ερμηνεία του κανονισμού 423/2007, πρέπει να προτιμώνται τα στοιχεία σχετικά με τον διορισμό του προσωπικού σε σχέση με άλλα στοιχεία που λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο του δικαίου του ανταγωνισμού. Συγκεκριμένα, για να υπάρξει επωφελής επίδραση στη συμπεριφορά θυγατρικής, η ασκούμενη από τη μητρική εταιρία πίεση, για την οποία γίνεται λόγος στη σκέψη 103 ανωτέρω, πρέπει να αφορά ουσιαστικά τους διευθυντές και/ή τους υπαλλήλους της θυγατρικής.
- 123 Συναφώς, το γεγονός ότι μια οντότητα ανήκει εξ ολοκλήρου σε μια άλλη συνεπάγεται γενικώς ότι η δεύτερη έχει δικαίωμα διορισμού των διευθυντών της πρώτης και, επομένως, δύναται να ασκεί πραγματικό έλεγχο στη σύνθεση των στελεχών της θυγατρικής και, τελικώς, στο σύνολο του προσωπικού της. Εντούτοις, δεν αποκλείεται, υπό εξαιρετικές περιστάσεις, να μη δικαιολογείται η εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ' του κανονισμού 423/2007 σε θυγατρική ανήκουσα, έστω και εξ ολοκλήρου, σε μητρική εταιρία, λαμβανομένης υπόψη της υπάρξεως παραγόντων που αντισταθμίζουν την επίδραση της δεύτερης στην πρώτη.
- 124 Εν προκειμένω, συνομολογείται ότι η ΒΜΙ κατέχει το σύνολο του κεφαλαίου της προσφεύγουσας και μπορεί, ως εκ τούτου, να διορίζει και να αντικαθιστά τους διευθυντές της προσφεύγουσας. Επομένως, δύναται να ασκεί επιρροή επί του προσωπικού της προσφεύγουσας. Υπό τις συνθήκες αυτές, διαπιστώνεται ότι υφίσταται ο μη αμελητέος κίνδυνος να δύναται η ΒΜΙ να επιβάλλει στην προσφεύγουσα την πραγματοποίηση συναλλαγών απαγορευομένων από τον κανονισμό 423/2007, ασκώντας πίεση στους διευθυντές της είτε, μέσω αυτών, στα λοιπά μέλη του προσωπικού της. Κατά συνέπεια, πρέπει να εξακριβωθεί αν οι περιστάσεις που επικαλείται η προσφεύγουσα δύνανται να αντισταθμίσουν την επίδραση αυτή.

- 125 Συναφώς, πρώτον, είναι αλυσιτελές το γεγονός ότι η προσφεύγουσα έχει νομική προσωπικότητα και η BMI δεν παρεμβαίνει στην καθημερινή διαχείρισή της. Συγκεκριμένα, οι περιστάσεις αυτές δεν θέτουν εν αμφιβόλω την επίδραση που ασκεί, ευθέως ή εμμέσως, η BMI επί του προσωπικού της προσφεύγουσας.
- 126 Δεύτερον, το γεγονός ότι η προσφεύγουσα και το προσωπικό της τήρησαν τα ισχύοντα περιοριστικά μέτρα, τα καθεστώτα επιβολής κυρώσεων και τις λοιπές ρυθμίσεις και δεν αποτέλεσαν στο παρελθόν το αντικείμενο πειθαρχικών ή κανονιστικών μέτρων δεν ασκεί επίσης επιρροή για τους εκτεθέντες στη σκέψη 105 ανωτέρω λόγους. Ομοίως, το Πρωτοδικείο φρονεί ότι, ειδικότερα, ο αποτρεπτικός χαρακτήρας των κυρώσεων στις οποίες εκτίθενται τα μέλη του προσωπικού της προσφεύγουσας δεν αρκεί, διότι δύναται να ληφθούν μέτρα προς άρση του παράνομου χαρακτήρα των οικείων συναλλαγών, μεταξύ άλλων, με την παρεμβολή ενδιαμέσων των οποίων η σχέση με την BMI δεν είναι γνωστή.
- 127 Τρίτον, κατ' αναλογίαν με τα εκτεθέντα στη σκέψη 71 ανωτέρω, η ύπαρξη και μόνον ορισμένων υποχρεώσεων για τους διευθυντές δυνάμει του αγγλικού εταιρικού δικαίου δεν διασφαλίζει την τήρηση των ιδίων αυτών υποχρεώσεων. Ωστόσο, εφόσον ενδεχόμενη παραβίαση μπορεί να διαπιστωθεί μόνον εκ των υστέρων, η ύπαρξη των εν λόγω υποχρεώσεων δεν μπορεί καν να διασφαλίσει προληπτικό αποτέλεσμα αντίστοιχο με το αποτέλεσμα των περιοριστικών μέτρων. Καθόσον η προσφεύγουσα προτείνει στο πλαίσιο αυτό να εξαρτά τον διορισμό των μελλόντων διευθυντών της από τη σύμφωνη γνώμη των αρμοδίων αρχών, παρατηρείται ότι, αφενός, δεν αποδεικνύεται ότι η διαδικασία αυτή μπορεί να πραγματοποιηθεί και ότι συνάδει προς το αγγλικό δίκαιο και, αφετέρου, δεν επιλύει, εν πάση περιπτώσει, την κατάσταση των υφισταμένων διευθυντών της προσφεύγουσας, οι οποίοι διορίστηκαν από την BMI.
- 128 Τέλος, τέταρτον, παρατηρείται ότι ο ουσιαστικός σκοπός του ελέγχου των τραπεζών που πραγματοποιεί η ΑΧΥ δεν είναι η τήρηση των περιοριστικών μέτρων που αφορούν ορισμένες οντότητες, αλλά η διατήρηση ενός σταθερού, αποτελεσματικού και ορθού χρηματοπιστωτικού συστήματος. Μολονότι ο σκοπός αυτός περιλαμβάνει ορισμένες πτυχές συνδεδεμένες με το οικονομικό έγκλημα, οι πτυχές αυτές επικεντρώνονται στη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, στη φοροδιαφυγή ή στα αδικήματα των προσώπων που είναι κάτοχοι εμπιστευτικών πληροφοριών. Αντιθέτως, η εφαρμογή των περιοριστικών μέτρων και ο έλεγχος της τηρήσεώς τους, περιλαμβανομένων όσων αφορούν τα θεσπισθέντα με τον κανονισμό 423/2007 μέτρα, εμπίπτει ευθέως στην αρμοδιότητα του ΗΜ Treasury (Υπουργείου Οικονο-

μικών του Ηνωμένου Βασιλείου), το οποίο δημιούργησε ειδική υπηρεσία προς τούτο και είναι επίσης αρμόδιο για τη χορήγηση αδειών δυνάμει των άρθρων 9 και 10 του κανονισμού 423/2007. Υπό τις συνθήκες αυτές, ο ασκούμενος από την ΑΧΥ έλεγχος στην προσφεύγουσα, όσον αφορά τις σχέσεις της με την BMI καθώς και τον διορισμό των διευθυντών της και ορισμένων άλλων μελών του προσωπικού της, δεν δύναται να αντισταθμίσει την επιρροή της μητρικής εταιρίας επί της προσφεύγουσας.

- 129 Κατόπιν των προεκτεθέντων, συνάγεται ότι ορθώς το Συμβούλιο εκτίμησε ότι το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ' του κανονισμού 423/2007 έχει εφαρμογή στην προσφεύγουσα. Επομένως, ο παρών λόγος πρέπει να απορριφθεί.

Επί του λόγου που αντλείται από παραβίαση της «αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων»

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 130 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλομένη απόφαση παραβιάζει την «αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων» εφόσον, αφενός, την αντιμετωπίζει διαφορετικά από τις τράπεζες τις ευρισκόμενες ουσιαστικά σε παρεμφερή κατάσταση και, αφετέρου, την αντιμετωπίζει όπως αντιμετωπίζει τράπεζες ευρισκόμενες ουσιαστικά σε διαφορετική κατάσταση.
- 131 Επομένως, η προσφεύγουσα βρίσκεται σε παρεμφερή κατάσταση με άλλες τράπεζες του Ηνωμένου Βασιλείου, και μεταξύ άλλων, την Persia International Bank plc και την Bank Saderat plc (στο εξής: banque Saderat), οι οποίες είναι επίσης θυγατρικές στο Ηνωμένο Βασίλειο ιρανικών τραπεζών που ανήκουν στο ιρανικό κράτος. Οι τρεις τράπεζες πρέπει να αποτελέσουν το αντικείμενο ιδιαίτερης προσοχής εκ μέρους των κρατών δυνάμει του ψηφίσματος 1803 (2008), η δε banque Saderat μνημονεύεται εξάλλου ρητώς στην απόφαση αυτή, όπως και η προσφεύγουσα. Ομοίως, όλες απαριθμούνται στον κατάλογο του United States Department of the Treasury (Υπουργείου Οικονομικών των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής) στον οποίο καταγράφονται οι τράπεζες ως προς τις οποίες υπάρχουν υποψίες ότι πραγματοποιούν

συναλλαγές κατά παράβαση των ισχυόντων περιοριστικών μέτρων και των ισχυόντων καθεστώτων επιβολής κυρώσεων. Ωστόσο, η προσφεύγουσα είναι η μόνη της οποίας δεσμεύτηκαν τα κεφάλαια.

- 132 Αντιθέτως, λόγω της δεσμεύσεως των κεφαλαίων της, η προσφεύγουσα υποβλήθηκε στην ίδια μεταχείριση με την Bank Sepah International, η οποία εντούτοις ευρίσκεται σε ουσιαστικά διαφορετική κατάσταση. Πράγματι, ενώ το Συμβούλιο Ασφαλείας ανέφερε συγκεκριμένα την Bank Sepah International στο ψήφισμα 1747 (2007) ως οντότητα που μετέχει στη διάδοση των πυρηνικών όπλων, κάλεσε τα κράτη να επιδεικνύουν ιδιαίτερη προσοχή μόνον έναντι της προσφεύγουσας, δυνάμει του ψηφίσματος 1803 (2008).
- 133 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από τους παρεμβαίνοντες, ισχυρίζεται ότι δεν κατονόμασε την προσφεύγουσα επειδή είναι θυγατρική κρατικής ιρανικής τράπεζας ή μνημονευόταν στο ψήφισμα 1803 (2008) ή ακόμη επειδή περιλαμβάνεται στον καταρτισθέντα από το United States Department of the Treasury κατάλογο. Συγκεκριμένα, το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι, στο πλαίσιο της ανεξάρτητης εκτιμήσεώς του, βασίστηκε στο γεγονός ότι η ΒΜΙ υποστήριξε οικονομικώς εταιρίες που μετέχουν στη διάδοση των πυρηνικών όπλων. Επομένως, η σύγκριση με την Persia International Bank και την banque Saderat στερείται λυσιτέλειας.
- 134 Στη συνέχεια, το Συμβούλιο διατείνεται ότι η προσφεύγουσα ευρίσκεται σε παρεμφερή κατάσταση με την Bank Sepah International, εφόσον τόσο η μητρική εταιρία της Bank Sepah International, η Bank Sepah, όσο και η ΒΜΙ μετέχουν στη διάδοση των πυρηνικών όπλων. Κατά συνέπεια, δικαιολογείται η δέσμευση των κεφαλαίων τους, καθώς και των κεφαλαίων των θυγατρικών και υποκαταστημάτων τους. Συναφώς, το Συμβούλιο τονίζει ότι δύναται ελευθέρως να λαμβάνει αυτοτελή μέτρα δεσμεύσεως κεφαλαίων πέραν των επιβαλλομένων με τις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας μέτρων και, κατά τον τρόπο αυτόν, να εφαρμόζει τη δική του πολιτική στον τομέα της μη διαδόσεως πυρηνικών όπλων.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 135 Κατά τη νομολογία, η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, η οποία αποτελεί θεμελιώδη αρχή του δικαίου, απαγορεύει να αντιμετωπίζονται κατά διαφορετικό τρόπο παρόμοιες καταστάσεις ή να αντιμετωπίζονται καθ' όμοιο τρόπο διαφορετικές καταστάσεις, εκτός αν αυτού του είδους η αντιμετώπιση δικαιολογείται αντικειμενικώς (απόφαση του Πρωτοδικείου της 2ας Οκτωβρίου 2001, T-222/99, T-327/99 και T-329/99, Martinez κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 2001, σ. II-2823, σκέψη 150).
- 136 Από την εξέταση των προηγούμενων λόγων προκύπτει ότι το αποφασιστικό κριτήριο για την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 423/2007, και, επομένως, το εφαρμοστέο κριτήριο συγκρίσεως για τον καθορισμό της ενδεχομένης υπάρξεως προσβολής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, είναι το αν η επίμαχη οντότητα ανήκει σε ή ελέγχεται από οντότητα η οποία έχει αναγνωρισθεί ως μετέχουσα στη διάδοση των πυρηνικών όπλων υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο α' ή β', του κανονισμού αυτού.
- 137 Εν προκειμένω, η BMI έχει αναγνωρισθεί, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ως οντότητα μετέχουσα στη διάδοση των πυρηνικών όπλων και κρίθηκε με τη σκέψη 30 ανωτέρω ότι η βασιμότητα της διαπιστώσεως αυτής δεν αποτελεί μέρος του αντικειμένου των υπό κρίση διαφορών. Ομοίως, όπως προκύπτει από τις κρίσεις που περιλαμβάνονται στις σκέψεις 119 έως 129 ανωτέρω, η προσφεύγουσα είναι οντότητα «που ανήκει ή ελέγχεται» υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 423/2007. Υπό τις περιστάσεις αυτές, ακόμα και αν υποθεθεί ότι το Συμβούλιο παρέλειψε πράγματι να λάβει μέτρα δεσμεύσεως των κεφαλαίων έναντι ορισμένων οντοτήτων που ανήκουν σε ή ελέγχονται από οντότητες που έχουν αναγνωρισθεί ως μετέχουσες στη διάδοση των πυρηνικών όπλων, όπως έναντι της Persia International Bank ή της banque Saderat, η προσφεύγουσα δεν μπορεί βασίμως να επικαλεστεί το γεγονός αυτό για τους εκτεθέντες στη σκέψη 75 ανωτέρω λόγους. Επομένως, η πρώτη αιτίαση της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.
- 138 Όσον αφορά τη δεύτερη αιτίαση, παρατηρείται ότι, σε αντίθεση με την προσφεύγουσα, της οποίας τα κεφάλαια δεσμεύτηκαν δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 423/2007, το μέτρο που αφορά την Bank Sepah International εκδόθηκε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού. Το γεγονός αυτό συνεπάγεται ότι η αιτίαση είναι αβάσιμη όσον αφορά την προσβαλλόμενη παραβίαση

της αρχής της ίσης μεταχείρισεως στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 423/2007, εφόσον η επίμαχη διάταξη τέθηκε σε εφαρμογή μόνο σε μία από τις δύο περιπτώσεις που τόνισε η προσφεύγουσα. Κατά τα λοιπά, η προσφεύγουσα δεν προβάλλει καν ότι η μητρική εταιρία της Bank Sepah International δεν μετέχει στη διάδοση των πυρηνικών όπλων. Επομένως, η προσφεύγουσα δεν καταδεικνύει ότι ευρίσκεται, συναφώς, σε διαφορετική πραγματική κατάσταση από την κατάσταση της Bank Sepah International.

139 Συνεπώς, ο παρών λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του λόγου που αντλείται από μη τήρηση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως

— Επιχειρήματα των διαδίκων

140 Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι το άρθρο 15, παράγραφος 3, του κανονισμού 423/2007 επιβάλλει υποχρέωση αιτιολογήσεως, καθώς και τους όρους τους οποίους πρέπει να πληροί, κατά τη νομολογία, η αιτιολογία αποφάσεως επιβάλλουσας τη δέσμευση κεφαλαίων. Στη συνέχεια, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, εν προκειμένω, μόνο με τις παρατηρήσεις που υπέβαλε στην υπόθεση T-246/08 R επί της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων το Συμβούλιο ανέφερε τον λόγο για τον οποίο δεσμεύθηκαν τα κεφάλαια της προσφεύγουσας, ήτοι ότι ελεγχόταν από την BMI, η οποία είχε λάβει μέρος στη χρηματοδότηση της διαδόσεως πυρηνικών όπλων, και, κατά συνέπεια, η δέσμευση των κεφαλαίων ήταν αναγκαία για τη διασφάλιση της αποτελεσματικότητας των ληφθέντων κατά της BMI μέτρων. Επομένως, η προσβαλλομένη απόφαση δεν είναι αιτιολογημένη όσον αφορά την προσφεύγουσα.

141 Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα για να αντιδράσει στο επιχείρημα της Γαλλικής Δημοκρατίας ότι δεν απαιτείται να κατονομάζονται, στο παράρτημα V του κανονισμού 423/2007, οι οντότητες που ανήκουν ή ελέγχονται, τις οποίες αφορούν μέτρα δεσμεύσεως κεφαλαίων, ισχυρίζεται ότι η προσέγγιση αυτή εμποδίζει τους

τρίτους να εξακριβώνουν αν «συναλλάσσονται» με τέτοιου είδους οντότητες και αν, συνεπώς, πραγματοποιούν συναλλαγές απαγορευόμενες από τον εν λόγω κανονισμό.

142 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από τους παρεμβαίνοντες, ισχυρίζεται ότι, εφόσον η δέσμευση των κεφαλαίων μιας οντότητας αφορά επίσης τις θυγατρικές που ανήκουν σε ή ελέγχονται από την οντότητα αυτή, δεν είναι αναγκαίο να επικαλεστεί ειδικούς λόγους για τη δέσμευση των κεφαλαίων καθεμίας από τις θυγατρικές. Κατά συνέπεια, το Συμβούλιο εκτιμά ότι αρκεί να αιτιολογήσει την προσβαλλομένη απόφαση ατομικώς και ειδικώς όσον αφορά την BMI. Συναφώς, η Γαλλική Δημοκρατία προσθέτει ότι δεν είναι καν αναγκαίο να αναφέρονται τα ονόματα όλων των θυγατρικών σε απόφαση θεσπίζουσα μέτρο δεσμεύσεως κεφαλαίων ληφθέν δύναμει του κανονισμού 423/2007, διότι η οικεία απόφαση έχει εφαρμογή σε όλες αυτομάτως.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

143 Η υποχρέωση αιτιολογήσεως βλαπτικής πράξεως του άρθρου 253 ΕΚ και, ειδικότερα εν προκειμένω, του άρθρου 15, παράγραφος 3, του κανονισμού 423/2007 έχει σκοπό, αφενός, να παράσχει στον ενδιαφερόμενο επαρκείς ενδείξεις ως προς το αν η πράξη είναι βάσιμη ή αν είναι ενδεχομένως πλημμελής οπότε μπορεί να αμφισβητηθεί το κύρος της ενώπιον του κοινοτικού δικαστή και, αφετέρου, να παράσχει στον κοινοτικό δικαστή τη δυνατότητα ελέγχου της νομιμότητας της πράξεως αυτής. Η ως άνω υποχρέωση αιτιολογήσεως συνιστά ουσιώδη αρχή του κοινοτικού δικαίου από την οποία μπορεί να υπάρξει παρέκκλιση μόνο για επιτακτικούς λόγους. Συνεπώς, η αιτιολογία πρέπει, κατ' αρχήν, να κοινοποιείται στον ενδιαφερόμενο ταυτόχρονα με τη βλαπτική γι' αυτόν πράξη, η δε έλλειψη αιτιολογίας δεν μπορεί να καλυφθεί λόγω του ότι ο ενδιαφερόμενος πληροφορείται την αιτιολογία της πράξεως κατά τη διαδικασία ενώπιον του κοινοτικού δικαστή. Εξάλλου, η τήρηση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως είναι τοσούτω μάλλον σημαντική στην περίπτωση της πρώτης αποφάσεως με την οποία δεσμεύονται τα κεφάλαια μιας οντότητας, καθόσον συνιστά τη μοναδική εγγύηση που δίνει στον ενδιαφερόμενο τη δυνατότητα να ασκήσει επωφελώς τα ένδικα βοηθήματα που έχει στη διάθεσή του για να αμφισβητήσει τη νομιμότητα της εν λόγω αποφάσεως, δεδομένου ότι δεν έχει δικαίωμα ακροάσεως πριν από την έκδοση της αποφάσεως αυτής (βλ., συναφώς και κατ' αναλογία, απόφαση Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran κατά Συμβουλίου, προαναφερθείσα, σκέψεις 138 έως 140 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

144 Συνεπώς, πλην της περιπτώσεως κατά την οποία αντιτάσσονται επιτακτικοί λόγοι αφορώντες την ασφάλεια της Κοινότητας ή των κρατών μελών της ή τις δημόσιες σχέσεις τους, το Συμβούλιο υποχρεούται, δυνάμει του άρθρου 15, παράγραφος 3, του κανονισμού 423/2007, να γνωστοποιήσει στην οικεία οντότητα τους ειδικούς και ατομικούς λόγους για την έκδοση αποφάσεως περί δεσμεύσεως κεφαλαίων όπως η προσβαλλομένη απόφαση. Επομένως, το Συμβούλιο οφείλει να εξηγήσει τα πραγματικά και νομικά στοιχεία από τα οποία εξαρτάται η νόμιμη δικαιολόγηση λήψεως του μέτρου και τα στοιχεία βάσει των οποίων έλαβε την απόφαση αυτή. Στο μέτρο του δυνατού, η αιτιολογία αυτή πρέπει να κοινοποιείται μαζί με τη λήψη του εν λόγω μέτρου, είτε αμέσως μετά τη λήψη του (βλ., συναφώς και κατ' αναλογία, απόφαση Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran κατά Συμβουλίου, προαναφερθείσα, σκέψεις 143 και 148 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

145 Εντούτοις, η αιτιολογία πρέπει να είναι κατάλληλη για τη φύση της επίμαχης πράξεως και το πλαίσιο εντός του οποίου αυτή εκδόθηκε. Η υποχρέωση αιτιολογήσεως πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με τις περιστάσεις της συγκεκριμένης αποφάσεως, μεταξύ άλλων, του περιεχομένου της πράξεως, της φύσεως των προβληθέντων λόγων και του συμφέροντος να τους δοθούν εξηγήσεις που ενδέχεται να έχουν οι αποδέκτες της πράξεως ή άλλα πρόσωπα τα οποία η πράξη αφορά άμεσα και ατομικά. Δεν απαιτείται η αιτιολογία να προσδιορίζει όλα τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που ασκούν επιρροή, εφόσον το αν η αιτιολογία μιας πράξεως είναι επαρκής πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα όχι μόνον το γράμμα της πράξεως αυτής, αλλά και το πλαίσιο της και το σύνολο των νομικών κανόνων που διέπουν το σχετικό θέμα. Ειδικότερα, μια βλαπτική πράξη είναι επαρκώς αιτιολογημένη εφόσον εκδόθηκε εντός πλαισίου που είναι γνωστό στον ενδιαφερόμενο και το οποίο του παρέχει τη δυνατότητα να αντιληφθεί το περιεχόμενο του ληφθέντος έναντι αυτού μέτρου (βλ. απόφαση Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran κατά Συμβουλίου, προαναφερθείσα, σκέψη 141 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

146 Όπως προκύπτει από τις σκέψεις 61 έως 67 ανωτέρω, η εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 423/2007, για την οποία τίθεται ζήτημα εν προκειμένω, απαιτεί ότι η οικεία οντότητα ανήκει σε ή ελέγχεται από οντότητα η οποία έχει αναγνωρισθεί ως μετέχουσα στη διάδοση των πυρηνικών όπλων υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο α' ή β', του κανονισμού αυτού, το δε Συμβούλιο εκτιμά ανά περίπτωση αν η οικεία οντότητα έχει την ιδιότητα οντότητας «που ανήκει ή ελέγχεται». Κατά συνέπεια, πέραν της ενδείξεως της νομικής βάσεως του ληφθέντος μέτρου, η υποχρέωση αιτιολογήσεως την οποία έχει το Συμβούλιο αφορά ακριβώς το ζήτημα αυτό. Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να απορριφθεί η άποψη της Γαλλικής

Δημοκρατίας κατά την οποία στις αποφάσεις εφαρμογής του άρθρου 7, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού δεν πρέπει να αναφέρονται τα ονόματα των οντοτήτων που ανήκουν ή ελέγχονται, επί των οποίων έχουν εφαρμογή τα μέτρα δεσμεύσεως των κεφαλαίων. Συγκεκριμένα, αν γίνει δεκτή η ερμηνεία αυτή, οι οικείες οντότητες δεν θα έχουν τη δυνατότητα να ενημερώνονται επισήμως για τα μέτρα δεσμεύσεως των κεφαλαίων που ισχύουν σε βάρος τους και τους λόγους για τους οποίους το Συμβούλιο θεώρησε ότι έχουν την ιδιότητα οντότητας «που ανήκει ή ελέγχεται». Ομοίως, οι τρίτοι δεν δύνανται να εξακριβώνουν το πεδίο εφαρμογής *ratione personae* των ληφθέντων μέτρων. Ωστόσο, η κατάσταση αυτή δεν συνάδει ούτε με την υποχρέωση αιτιολογήσεως την οποία έχει το Συμβούλιο ούτε με τις αρχές της ασφαλείας δικαίου και της διαφάνειας.

147 Στη συγκεκριμένη περίπτωση, το Συμβούλιο ανέφερε ότι, στον τίτλο της προσβαλλομένης απόφασεως και στη δεύτερη αιτιολογική σκέψη της, τα ληφθέντα μέτρα βασίζονται στο άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 423/2007. Στο σημείο 4 του πίνακα Β του παραρτήματος της προσβαλλομένης απόφασεως, το Συμβούλιο, βασιζόμενο στους εκτεθέντες με τη σκέψη 11 ανωτέρω λόγους, διαπίστωσε ότι η ΒΜΙ μετέχει στη διάδοση των πυρηνικών όπλων. Τέλος, στο σημείο 4 του πίνακα Β του παραρτήματος της προσβαλλομένης απόφασεως, το Συμβούλιο ανέφερε την προσφεύγουσα μεταξύ των «υποκαταστημάτων και θυγατρικών» της ΒΜΙ.

148 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι η αιτιολογία της προσβαλλομένης απόφασεως, καθόσον αφορά την προσφεύγουσα, μολονότι είναι ιδιαίτερα συνοπτική, είναι επαρκής από απόψεως της παρατιθέμενης στις σκέψεις 143 έως 145 ανωτέρω νομολογίας. Συγκεκριμένα, πρώτον, η προσφεύγουσα μπορούσε να προσδιορίσει στην προσβαλλόμενη απόφαση το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 423/2007 ως νομική βάση του μέτρου δεσμεύσεως των κεφαλαίων που την αφορούσε, εφόσον, αφενός, το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού αναφερόταν ως η διάταξη που τίθεται σε εφαρμογή και, αφετέρου, η προσφεύγουσα είχε κατονομαστεί μεταξύ των «υποκαταστημάτων και θυγατρικών» της ΒΜΙ, όπερ συνεπάγεται ότι το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του εν λόγω κανονισμού, που έχει συγκεκριμένα εφαρμογή επί των οντοτήτων που ανήκουν ή ελέγχονται, και επομένως, μεταξύ άλλων, στις θυγατρικές, είχε τεθεί σε εφαρμογή έναντι αυτής.

149 Δεύτερον, στην προσβαλλόμενη απόφαση, το Συμβούλιο αναφέρει ρητώς τους λόγους για τους οποίους θεώρησε ότι η ΒΜΙ μετέχει στη διάδοση των πυρηνικών όπλων, υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο α' και β', του κανονισμού 423/2007.

- 150 Τρίτον, το γεγονός ότι η προσφεύγουσα κατονομάστηκε μεταξύ των «υποκαταστημάτων και θυγατρικών» της ΒΜΙ στην προσβαλλόμενη απόφαση συνεπάγεται ότι το Συμβούλιο θεώρησε ότι, λόγω του ότι το κεφάλαιό της ανήκει εξ ολοκλήρου στην ΒΜΙ, η προσφεύγουσα «ανήκει» στην ΒΜΙ υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ' του κανονισμού 423/2007.
- 151 Το συμπέρασμα ότι η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι επαρκής ενισχύεται εξάλλου από το περιεχόμενο του δικογράφου της προσφυγής στην υπόθεση Τ-246/08. Συγκεκριμένα, με το δικόγραφο αυτό, η προσφεύγουσα ισχυρίστηκε ότι διαφέρει της ΒΜΙ από νομικής και λειτουργικής απόψεως και ότι δεν μπορεί να της καταλογιστεί η προβαλλόμενη συμμετοχή της ΒΜΙ στη διάδοση των πυρηνικών όπλων. Η προσφεύγουσα υποστήριξε επίσης ότι το γεγονός της δεσμεύσεως των κεφαλαίων της δεν θα έχει συνέπειες στη διάδοση των πυρηνικών όπλων, δεδομένου, μεταξύ άλλων, ότι, εν πάση περιπτώσει, θα συμμορφωνόταν με την προσβαλλόμενη απόφαση δεσμεύοντας όλα τα κεφάλαια της ΒΜΙ που κατέχει και σταματώντας κάθε συναλλαγή με την ΒΜΙ. Από την επιχειρηματολογία αυτή προκύπτει ότι, κατά τον χρόνο ασκήσεως της πρώτης προσφυγής της, η προσφεύγουσα είχε επίγνωση της σχέσης που υφίσταται μεταξύ της δεσμεύσεως των κεφαλαίων της και της συμμετοχής στη διάδοση των πυρηνικών όπλων που προσάπτεται στη μητρική εταιρία της, την ΒΜΙ.
- 152 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να απορριφθεί ο παρών λόγος ακυρώσεως και, κατά συνέπεια, οι προσφυγές πρέπει να απορριφθούν στο σύνολό τους.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 153 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει

να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των σχετικών με τις διαδικασίες των ασφαλιστικών μέτρων σύμφωνα με τα αιτήματα του Συμβουλίου.

- ¹⁵⁴ Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα κράτη μέλη και τα όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα. Συνεπώς, το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, η Γαλλική Δημοκρατία και η Επιτροπή φέρουν τα δικά τους έξοδα, συμπεριλαμβανομένων και των σχετικών με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις προσφυγές.**
- 2) Καταδικάζει τη Melli Bank plc να φέρει, πέραν των δικών της εξόδων, τα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων και των σχετικών με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων εξόδων.**

- 3) Καταδικάζει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, τη Γαλλική Δημοκρατία και την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα, συμπεριλαμβανομένων και των σχετικών με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων εξόδων.**

Pelikánová

Jürimäe

Soldevila Fragoso

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 9η Ιουλίου 2009.

(υπογραφές)

Πίνακας περιεχομένων

Ιστορικό της διαφοράς	II - 2637
Περιοριστικά μέτρα κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν	II - 2638
Η προσβαλλόμενη απόφαση	II - 2640
Διαδικασία και παρατηρήσεις των διαδίκων	II - 2641
Σκεπτικό	II - 2645
Επί του παραδεκτού	II - 2645
Επί του παραδεκτού των ισχυρισμών της προσφεύγουσας σχετικά με τη μη συμμετοχή της ΒΜΙ στη χρηματοδότηση της διαδόσεως πυρηνικών όπλων	II - 2645
Επί του παραδεκτού της ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας που προέβαλε η προσφεύγουσα	II - 2646
Επί της ουσίας	II - 2648
Επί της εκτάσεως του δικαστικού ελέγχου	II - 2649
— Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 2649
— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 2649
Επί της ερμηνείας του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 423/2007	II - 2650
— Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 2650
— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 2654
Επί της ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 423/2007	II - 2659
— Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 2659
— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 2663
Επί της ιδιότητας της προσφεύγουσας ως οντότητας «που ανήκει ή ελέγχεται», υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 423/2007	II - 2669
— Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 2669
— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 2670
	II - 2683

Επί του λόγου που αντλείται από παραβίαση της «αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων»	II - 2673
— Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 2673
— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 2675
Επί του λόγου που αντλείται από μη τήρηση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως	II - 2676
— Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 2676
— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 2677
Επί των δικαστικών εξόδων	II - 2680